

การถ่ายภาพประกอบบทความเรื่อง “เปียงหลวง ดินแดนแห่งขุนเขา”
EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “PIANG LUANG CITY OF MOUNTAINS”

นางสาววิภาดา ถาวร

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพประกอบบทความเรื่อง “เปียงหลวง ดินแดนแห่งขุนเขา”
EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “PIANG LUANG CITY OF MOUNTAINS”

นางสาววิภาดา ถาวร
Miss. WIPADA THAWORN

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... อรช่า จักรคชาพล วันที่..... 11 ส.ย. 61
(อาจารย์อรช่า จักรคชาพล)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพประกอบบทความเรื่อง “เปียงหลวง ดินแดนแห่งขุนเขา” EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “PIANG LUANG CITY OF MOUNTAINS”
ชื่อ	นางสาววิภาดา ถาวร
รหัสประจำตัว	57020412
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อรุษา จักรคชาพล

บทคัดย่อ

เปียงหลวง เป็นชื่อที่ไม่คุ้นหูสักเท่าไร แต่พอได้ไปถึงแล้ว ภาพตรงหน้าคือความงดงามของบ้านเรือนท่ามกลางภูเขา ในบรรยากาศที่หนาวเย็น และสัมผัสเสียงหลากหลายภาษา ที่รอให้เราเข้าไปค้นหา จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะถ่ายทอดภาพชุดนี้ขึ้นมา ประกอบบทความ “เปียงหลวง ระหว่างเขตแดนและวันคืนที่ยืนหยัด” ของ อสท. ปีที่ 52 ฉบับที่ 7 กุมภาพันธ์ 2555 เพราะเป็นบทความที่เล่าถึงเรื่องราวต่างๆของที่นี่ได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่การเดินทาง บรรยากาศ ที่อยู่อาศัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่หลากหลายและสถานที่สำคัญต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ภาพถ่ายชุดนี้แสดงถึงเรื่องราวทางวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ที่หลากหลาย รวมไปถึงบรรยากาศและความงดงามของหมู่บ้านแห่งนี้

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะประกอบไปด้วยภาพถ่ายจำนวน 19 ภาพ โดยมีขนาด 12 x 18 นิ้ว จำนวน 14 ภาพ และขนาด 8 x 12 นิ้ว จำนวน 5 ภาพ และหนังสือ 1 เล่ม ขนาด 8 x 8 นิ้ว จำนวน 24 หน้า ซึ่งประกอบไปด้วยภาพถ่ายและข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นคู่มือแนะนำเที่ยวของผู้ที่เดินทางมายังเปียงหลวง

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ประสบความสำเร็จล่วงได้ เนื่องจากการศึกษา ความร่วมมือ ความช่วยเหลือ การเสียสละเวลา และความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน รวมไปถึงผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวคิดตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด จนทำให้ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัว คุณแม่ ไพรวลัย คำเงิน, คุณพ่อ พัด ถาวร, พี่เดช ชยพล ถาวร และพี่ดิ่ง ณิชพัชร์ ถาวร ที่เป็นผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการในด้านการเงิน และเข้าอกเข้าใจถึงกระบวนการทำงานที่มีมากมายหลายขั้นตอน รวมทั้งเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อรุชา จักรคชาพล และอาจารย์ดาว วาสิศศิริ ที่คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำแนวทางที่เหมาะสม ควบคุมทิศทางของงาน และอาจารย์สาขาการถ่ายภาพทั้ง อาจารย์พิจักษณ์ ทนันชัยบุตร, อาจารย์ชัยวุฒิ พุ่มทอง, อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา, อาจารย์วิรุจน์ท์ ชิตเดชะ, อาจารย์สุทธิศักดิ์ ติษฐทรงจรรย์, อาจารย์กันต์ สุสังกรกาญจน์ และรองศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสานต์ ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ที่ดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ ช่วยงาน ช่วยแนะนำ ให้คำปรึกษา ช่วยลงแรงกาย แรงใจ ช่วยให้ทุกอย่างผ่านไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ น้องเตย บุษยพรรณ นาคราช, เอ เอธยา พัทธักดิ์, พี่โอม พงศกร เซาว์นดี, พี่เมย์ อุษา บัวผลิ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกคนที่คอยถามไถ่เรื่องงานด้วยความ เป็นห่วงมาตลอด

ขอขอบคุณทุกคนบนเตียงหลวงที่ให้การต้อนรับ ให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือเป็นอย่างดี จนผลงานของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จสมบูรณ์อย่างราบรื่น

นางสาววิภาดา ถาวร (ดาว)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 แนวความคิด.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์	
2.1 บทความ “เป็ยงหลวง ระหว่างเขตแดนและวันคืนที่ยืนหยัด”	3
2.2 ข้อมูลสถานที่.....	9
2.2.1 วัดฟ้าเวียงอินทร์.....	9
2.2.2 พระบรมธาตุแสนไห.....	9
2.2.3 โครงการดอยหลวงแพกแซม.....	10
2.2.4 ตลาดเช้า.....	11
2.2.5 โรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว.....	11
2.2.6 น้ำตกแม่หาด.....	12
2.2.7 สถานที่พัก.....	12
2.2.8 หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ.....	13
2.2.9 การเดินทาง.....	13
2.3 ข้อมูลการถ่ายภาพประเภทภาพถ่ายประกอบ.....	14
2.4 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์.....	18
1 Charlie Waite.....	18
2 Steve Mccurry.....	20

บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	
3.1 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	22
3.1.1 กำหนดการ.....	22
3.1.2 อุปกรณ์.....	24
บทที่ 4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	
4.1 การตกแต่งภาพ.....	25
4.2 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์.....	28
4.3 หนังสือภาพถ่ายประกอบบทความ.....	48
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลงานทำงานและปัญหาที่เกิดขึ้น.....	54
5.2 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	55
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	56
ประวัติผู้วิจัย.....	57

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพ Charlie Waite.....	18
ภาพที่ 2.2 ผลงานภาพทิวทัศน์บางส่วนของ Charlie Waite.....	19
ภาพที่ 2.3 ภาพ Steve Mccurry.....	20
ภาพที่ 2.4 ผลงานภาพถ่ายชุด Afghanistan: Shooting Under Fire.....	21
ภาพที่ 3.1 การถ่ายทำภาพที่ 2-6.....	22
ภาพที่ 3.2 การถ่ายทำภาพที่ 8-16.....	23
ภาพที่ 3.3 การถ่ายทำภาพที่ 1,7,17,18,19.....	23
ภาพที่ 3.4 ภาพที่สมบูรณ์ทั้งหมดเรียงตามเรื่องราว.....	24
ภาพที่ 4.1 ภาพก่อนการตกแต่ง.....	25
ภาพที่ 4.2 ตกแต่งภาพโดยการใส่ฟิลเตอร์.....	26
ภาพที่ 4.3 ตกแต่งภาพโดยการปรับค่าต่าง ๆ.....	26
ภาพที่ 4.4 การ Synchronize Settings ไปยังภาพทั้งหมด.....	27
ภาพที่ 4.5 จุดชมวิว.....	28
ภาพที่ 4.6 พระเจ้าหมายเมือง.....	29
ภาพที่ 4.7 วัดฟ้าเวียงอินทร์.....	30
ภาพที่ 4.8 วัดฟ้าเวียงอินทร์.....	31
ภาพที่ 4.9 บุคคลแต่งกายพื้นเมือง.....	32
ภาพที่ 4.10 พระบรมธาตุแสนไห.....	33
ภาพที่ 4.11 โครงการดอยหลวงแพกแซม.....	34
ภาพที่ 4.12 ตลาดเช้า.....	35
ภาพที่ 4.13 แม่ค้า.....	36
ภาพที่ 4.14 ตลาดเช้า.....	37
ภาพที่ 4.15 โรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว.....	38
ภาพที่ 4.16 ป้ายหน้าโรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว.....	39
ภาพที่ 4.17 เด็ก ๆ ภายในห้องเรียน.....	40
ภาพที่ 4.18 เด็กเล่นกระโดดหนึ่งยาง.....	41
ภาพที่ 4.19 เด็กซ้อมดนตรี.....	42
ภาพที่ 4.20 เด็ก ๆ วิ่งเล่นกลางสนาม.....	43

ภาพที่ 4.21	ทางไปน้ำตกแม่หาด.....	44
ภาพที่ 4.22	น้ำตกแม่หาด.....	45
ภาพที่ 4.23	อ่างเก็บน้ำซีหลงซัง.....	46
ภาพที่ 4.24	ผลงานทั้งหมด 19 ภาพ.....	47
ภาพที่ 4.25	ปกหลัง-ปกหน้าหนังสือ.....	48
ภาพที่ 4.26	คำนำหนังสือ.....	48
ภาพที่ 4.27	วัดฟ้าเวียงอินทร์.....	49
ภาพที่ 4.28	พระบรมธาตุแสนไห.....	49
ภาพที่ 4.29	โครงการดอยหลวงแพกแซม.....	50
ภาพที่ 4.30	ตลาดเช้า.....	50
ภาพที่ 4.31	โรงเรียนสอนภาษาจีนกวงหัว.....	51
ภาพที่ 4.32	โรงเรียนสอนภาษาจีนกวงหัว.....	51
ภาพที่ 4.33	น้ำตกแม่หาด.....	52
ภาพที่ 4.34	ทิวทัศน์ยามเย็น.....	52
ภาพที่ 4.35	สถานที่พัก.....	53
ภาพที่ 4.36	ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์สำคัญและการเดินทาง.....	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปช่วยรุ่นน้องทำรายงานที่เปียงหลวง ซึ่งเป็นชื่อที่ไม่ค่อยคุ้นหูสักเท่าไร แต่พอได้ไปถึงแล้ว ภาพตรงหน้าคือความงดงามของบ้านเรือน ท่ามกลางภูเขาในบรรยากาศที่หนาวเย็น และสัมผัสเสียงหลากหลายภาษา ที่รอให้เราเข้าไปค้นหา จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะต่อยอดและถ่ายทอดภาพชุดนี้ขึ้นมา ประกอบบทความ “เปียงหลวง ระหว่างเขตแดนและวันคืนที่ยืนหยัด” ของ อสท. ปีที่ 52 ฉบับที่ 7 กุมภาพันธ์ 2555 เพราะเป็นบทความที่เล่าถึงเรื่องราวต่างๆของที่นี่ได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่การเดินทาง บรรยากาศ ที่อยู่อาศัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่หลากหลายและสถานที่สำคัญต่างๆ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายภาพประเภทภาพถ่ายประกอบบทความที่มีเทคนิคในการถ่ายทอดเรื่องราวให้น่าสนใจและสื่อถึงบทความได้เป็นอย่างดี
- 1.2.2 เพื่อถ่ายทอดภาพถ่ายจากบทความ ที่แสดงถึงเรื่องราวทางวัฒนธรรม ความเป็นอยู่รวมไปถึงบรรยากาศและความงดงามของหมู่บ้านแห่งนี้
- 1.2.3 เพื่อศึกษา Style การถ่ายภาพของช่างภาพ Steve McCurry

1.3 แนวความคิด

เพื่อบันทึกและถ่ายทอดเรื่องราวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่หลากหลายและความงดงามของหมู่บ้านแห่งนี้

1.4 ขอบเขตของโครงการ

- 1.4.1 อุปกรณ์กล้อง Canon 60D , Lens 24 - 70 mm , Lens 50 mm และขาตั้งกล้อง
- 1.4.2 ชุดภาพถ่ายประกอบบทความ
อัดขยายขนาด 12 x 18 นิ้ว จำนวน 14 ภาพ
และ ขนาด 8 x 12 นิ้ว จำนวน 5 ภาพ
- 1.4.3 หนังสือภาพถ่ายประกอบบทความขนาด 8 x 8 นิ้ว จำนวน 24 หน้า

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.4.1 หาข้อมูลการเดินทาง จองตั๋วรถและที่พัก ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกับคนในพื้นที่
- 1.4.2 วางแผนการทำงาน จะไปถ่ายอะไร ที่ไหน เป็นลำดับและสร้างสรรค์งาน
- 1.4.3 ขั้นตอนตกแต่งแก้ไขภาพ อัดขยายและติดตั้งงานเพื่อนำเสนอ

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ได้ประสบการณ์ใหม่และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าจากการเดินทางคนเดียว
- 1.5.2 ได้ฝึกความมานะ อดทน และเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตัวเอง
- 1.5.3 ได้รับความรู้จากผลงานของศิลปินที่ศึกษา เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ
- 1.5.4 ได้ถ่ายทอดเรื่องราว เพื่อหวังจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่รับชมงาน

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

2.1 บทความ “เปียงหลวง ระหว่างเขตแดนและวันคืนที่ยืนหยัด”

เป็นไปได้ว่าโลกมักไม่เหลือที่ทางให้เราเดินกลับหลัง นาที่ที่นั่งมองภาพตรงหน้าอยู่ที่ชายแดนแห่ง ดอยไกลแห่งหนึ่งระหว่างเชียงใหม่และสหภาพพม่า กลางลมนหนาวโบกโบยกรีดผิว ถ้อยคำภาษาอัน ยากสื่อสาร ภาพผ่านของสงครามแห่งเชื้อชาติ หรืออะไรก็ตามแต่ ความรู้สึกประเภทที่ว่าเราต่างกำลัง ก้าวเดินไปอย่างเดียวดาย มักเกิดขึ้นเสมอยามที่กำลังเหยียบยืนอยู่ในแถบถิ่นที่เป็นขอบเขตชายแดน

เปียงหลวง หมู่บ้านของชาวจีนยูนนานที่อยู่ร่วมกับผู้คนชาวไทยใหญ่ แห่งอำเภอเวียงแหง ผ่านพัน การหมุนเหวี่ยงไปมานับร้อยครั้งของถนนบนภูเขา ภาพตรงหน้าคือความมั่งคั่งของบ้านเรือน ที่ราบ ทางการเกษตรหลังฤดูเก็บเกี่ยว และสัมผัสหลากหลายที่ไม่ได้มีเฉพาะความคิดและถ้อยคำที่เป็นของ ตัวเรา

เบื้องหลังความมั่งคั่ง ยังมากมายคำถามที่สองฝากฝั่งของคำว่า “ชายแดน” ใครเลยจะรู้ว่า ท่าม กลางชีวิตที่เป็นเหมือนฝุ่นอันร่อนอยู่ได้รอยล้อการเคลื่อนหมุนของโลก และเราต่างไม่มีสิทธิกำหนดทิศ ทางหรือจังหวะของมันแม้แต่น้อย สิ่งใดกันแน่คอยหล่อหลอมให้โลกตรงหน้ายังคงอยู่ในที่ทางของมัน อย่างคงทน

บางอย่างกลางหุบเขาและเรื่องราวของอดีต ใช่ว่าหรือไม่ว่าการหยุดยั้งของพวกเขาคล้ายมีเส้นทาง เดินพิเศษเป็นเรื่องเฉพาะอย่าง เฉพาะตัว บางแง่มุมไร้ความต้องการการรับรู้หรือตี ความและมีจุด หมายปลายทางอยู่ในตัวของมันเอง เหตุผลอาจไม่ได้มากไปกว่านั้นคือวิถีทางของมัน ภูเขาไม่เคยจาง คลายความสูงชัน แม้นหนทางจะปรับเปลี่ยนพื้นผิวของมันไปสักเท่าไรก็ตาม

จากแยกเมืองงาย เลย์เชียงดาวมาไม่มาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1322 พาผู้คนที่พร้อมจะ ร่วมก้าวไปข้างหน้ากับมันขึ้นสู่ความสูงไม่ต่ำกว่าพันเมตร จากระดับทะเลปานกลาง สนนสามใบไล่เรียง ผ่านแสงป่ามีมิติ บางตอนโอบอยู่ด้วยต้นท้อออกดอกสีขาวโพลน รอบด้านงดงามและถนนก็ดูอ่อน โยน นำหลงไหล ระยะทาง 72 กิโลเมตร ที่รอคอยบนเขาสูงยังคงเงิบงันและยาวไกล

ขึ้นลงเปิดวิวกระจ่างตาเป็นช่วง ๆ บางครั้งก็ดิ่งลงสู่หุบ บังคับให้การใช้เกียร์สโลว์เป็นเรื่องต้อง
 เคารพสำหรับรถคันเล็ก ๆ ของเราเมื่อมาถึง บ้านเลาเว หมู่บ้านชาวไทยภูเขาเผ่าลีซอเรียงรายไล่ไปตาม
 ระดับเขา นางพญาเสือโคร่งติดดอกชมพูพราว ความหนาวเย็นแม้เป็นยามบ่ายส่งให้พวกเขามานั่งผิง
 ไฟ พุดคุย ผสานลมหนาวกันเป็นกลุ่มที่ลานหน้าบ้าน

ชีวิตเป็นเรื่องหมุนเคลื่อนไปตามวันเวลา นาฬิกาทำ ๆ ที่ถนนนำเรามาส่งลงสู่ที่ราบสีน้ำตาลทอง
 เมืองเวียงแหงเงียบงันอยู่ในสายลมหนาว นาข้าวอันโอบล้อมเหลือเพียงลอมฟางกำยกอง วัวควายไล่
 เล็มมันไปอย่างละเมียด ทว่าความเคลื่อนไหวล้วนเงียบงัน

เมืองไกล หุบคอย และการมาถึงของใครสักคน คล้ายการพบกันของคนแปลกหน้า ตัวอำเภอ
 เวียงแหงเงียบเชียบตามแบบฉบับเมืองชายแดน สถานที่ราชการจัดตั้งและหยุดตัวเองอยู่สองข้างทาง
 มันไม่คึกคักตามจุดมุ่งหมายของนักเดินทางผู้ชอบค้นพบความหมายใหม่ หากแต่ก็ดำรงตนมาเนิ่นนาน
 นานพอที่ทำให้ใครหลายคนปักหลักและเรียกที่นี่ว่าบ้าน

จากกลุ่มเมืองชายขอบของรัฐล้านนาที่ตั้งประชิดชายแดนมากมาย ด้วยเส้นทางการค้าขายระ-
 หว่างเชียงใหม่กับพม่า เป็นเส้นทางเดินทัพขึ้นล่องของกองทัพอันเกรียงไกร ทั้งกรุงศรีอยุธยาและพม่า
 ว่ากันว่า ราวปี พ.ศ. 2417 สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงนำทัพอันยิ่งใหญ่ผ่านเวียงแหงเพื่อไปรบพุ่ง
 กับพม่าที่เข้ามายึดเมืองนาย ซึ่งเดิมเป็นเขตปกครองของล้านนา

รัฐล้านนาที่มากมายเมืองเล็ก ๆ จึงกลายเป็นรัฐกันชนที่ทั้งพม่าและอยุธยาต่างหมายจะครอบ
 ครอง อย่างหนึ่งเพื่อการขยายราชอาณาจักร และที่สำคัญยิ่งคือใช้เป็นแหล่งเสบียงอาหารและฐาน
 กำลังพลในการสู้รบ

ไม่เพียงปรากฏชื่ออยู่ในจารึกโบราณ หากแต่สิ่งตกทอดของเมืองไกลในหุบเขตชัดเจน เมื่อเราขึ้น
 ไปยัง พระบรมธาตุแสนไห วัดไทยใหญ่แห่งนี้เงียบสงบ แนวคันคูเมืองเก่าและสิ่งก่อสร้างอย่างบ่อพัก
 น้ำสำหรับไพร่พลในอดีต บ่งบอกถึงการตั้งทัพอยู่นานบริเวณลานหน้าพระบรมธาตุ ไม่เพียงเท่านั้น ได้
 มีการสันนิษฐานว่าเวียงแหงเองเป็นเมืองที่สมเด็จพระนเรศวรสิ้นพระชนม์ลง หลังจากยกทัพไปทำศึก
 กับพม่าและประชวรจนต้องถอยทัพกลับมาที่นี่

ขึ้นไปยืนอยู่เหนือความสูงบริเวณองค์พระบรมธาตุแสนไห สองฟากฝั่งแผ่นดินล้วนทอดยาวอยู่ใน
 เขตภูเขา ราวเส้นทางมากมายในอดีตค่อย ๆ ลบเลือน สลายกลืน ไร้ความแตกต่าง นาข้าวอันไพศาล
 โอบล้อมรถคันเล็ก ๆ เมื่อเราแยกออกไป น้ำตกแม่ลาด ต้นธารห้วยแม่หาดและลำน้ำแม่แดง แหล่งน้ำ
 ที่หล่อเลี้ยงภูเขาและเบื้องล่างพี่น้องชาวปกากะญอปักหลักชีวิตลงยังพื้นราบที่ราบริมลำน้ำถูกใช้ไปใ
 การเพาะปลูกอย่างคุ่มค่า เยี่ยมเยือนความฉ่ำชุ่มตลอดปีของน้ำตกอันเป็นแหล่งกำเนิดไฟฟ้าพลังน้ำ
 ของคนบนภูเขา

นั่งมองธารน้ำไร้อัตวในความเยียบเย็นสักพัก เราก็ใช้ถนนสายเดิมเพื่อมุ่งหน้าไปยังปลายทางของ
 มัน ปลายทางที่เป็นจุดมุ่งหมายในตัวของมันเอง ทั้งการสิ้นสุดของถนนและการกลับบ้านของใครบาง
 คน 10 กิโลเมตร จากเวียงแหง บ้านเปียงหลวงชนิดแน่นราวเมืองในหุบเขา บ้านไม้ ตึกแถวโอบล้อม
 ถนนสายเล็กที่ทอดผ่าน ทวารอบด้านในป้ายจัดคือความเหงาเงียบของร้านรวง สินค้าประดามีจากจีน
 และตัวเมืองเชียงใหม่อะไรจะทำให้บางคนจินตนาการถึงอดีตอันคึกคักที่ผ่านพ้น

ว่ากันว่าจริง ๆ แล้ว หากจะมีการจัดตั้งอำเภอเวียงแหง บ้านเปียงหลวงที่มีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดน่าจะเป็นที่ที่เหมาะสม หากแต่ด้วยข้อจำกัดและหลากหลายเหตุผลในทางราชการ ผู้คนข้างบนนี้จึงผ่านพาตัวเองไปตามการเคลื่อนหมุนของคืนวันและหนทางเฉพาะของตัวเอง หนทางที่ไม่แตกต่างจากวันที่พวกเขามาถึงเมืองไกลชายแดนแห่งนี้

การมาถึงของผู้คนบนเปียงหลวง เริ่มด้วยพี่น้องชาวไทยใหญ่จากรัฐฉาน ซึ่งเส้นทางอันเชื่อมโยงได้นำพาการตั้งถิ่นฐานมาสู่ที่นี้นับร้อยปี ว่ากันว่า นายจองดี พ่อค้าวัวต่างถิ่น คือผู้นำชาวไทยใหญ่ให้มาถึงแผ่นดินกลางหุบเขาแห่งนี้ราวร้อยกว่าปีก่อน ที่ราบอันแสนกว้างใหญ่ตามความหมายของการเรียกขานเริ่มกลายเป็นชุมชน ไล่เลยจากบ้านหลังแรกที่ชายแดน ต่อมาถึงบ้านเปียงหลวง บ้านจอง ลงไปถึงเวียงแหง ทุ่งนาสีเขียวข่มและไร่ข้าวโพดผ่านพันตัวเอง รongรับความเป็นบ้านกลางหุบเขามาเนิ่นนาน

ไม่เพียงชาวไทยใหญ่ที่ปักหลักสืบสาน หากแต่เส้นทางอันเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายระหว่างเวียงแหงไปสู่รัฐฉานในพม่า ยังนำพากองกำลังทหารจีนคณะชาติกองพล 92 ที่แตกพ่ายรอนแรมและใช้ชีวิตอยู่ด้วยการสู้รบ บางส่วนของทหารและครอบครัวที่แยกย่อยออกมาจากทัพที่ 3 ของ นายพลหลีเหวินหวาน คือส่วนของนายพันหลอเจียหว่า ได้เลือกเปียงหลวงเป็นบ้าน ผนวกร่วมผสมผสานไปกับผู้คนไทยใหญ่ดั้งเดิม ตั้งบ้านเรือนใช้ชีวิตอยู่ด้วยการค้าขายชายแดน รวมไปถึงทหารไทยใหญ่ ซึ่งนำโดย เจ้ากองเจิง ขณะศึก ประธานกองกำลังกู้ชาติไทยใหญ่ ที่เลือกเปียงหลวงเป็นฐานที่มั่นในการกอบกู้เอกราชจากพม่า

ความคึกคักของการค้า เส้นทางที่ปนเปไปด้วยเรื่องของการของสงครามกู้ชาติ รวมไปถึงรอยยิ้มยามใครสักคนรู้จักคุณค่าของคำว่าบ้าน เหล่านี้คือสีสันที่เคยชัดเจนบนหุบเขา

“แต่ก่อนเปียงหลวงคึกคักกว่านี้เยอะ” ไคหลี แซ่ปี เปเรยเบา ๆ ราวความหลังผ่านพ้นไปนาน ทั้งที่มันห่างหายไปไม่ถึงยี่สิบปี ด้วยพรมแดนเปิดกว้าง ผู้คนหลากหลายทั้งไทยใหญ่ หรือคนจีนยูนนาน รุ่นพ่อของเขา ที่เริ่มปักหลักและหันเข้าสู่การเกษตร รวมไปถึงเรื่องค้าขายที่เชื้อชาติของตัวเองถนัด การเงินสะพัดไปทั่วตำบล เริ่มมาตั้งแต่บ้านหลักแต่ตรงชายแดนต่อมาถึงเปียงหลวงที่ห่างออกมา 2 กิโลเมตร

“เจริญกว่าข้างล่างมาก” ไคหลี หมายถึงแค่ตัวอำเภอเวียงแหงไม่ใช่แถบฝากหรือเชียงใหม่ “คนไทยใหญ่จูงวัวควายมาที่ร่วมร้อยตัว ของกินของใช้จากทางเรานั้นเป็นที่ต้องการมาก” ว่ากันว่าตลาดนัดวัวควายที่บ้านหลักแต่นั้น แสนมีสีสัน เมื่อรวมการค้าที่เปียงหลวงเข้าไปด้วย ก็ทำให้หมู่บ้านเล็ก ๆ มากมายไปด้วย “ชีวิตที่ดี”

อย่างไรก็ตาม เปียงหลวงก็ยังเป็นดินแดนดอยไกลในอดีต หากเทียบกับโลกภายนอกที่พวกเขาเลือกออกไปติดต่อกับค้าขาย สินค้าของกินของใช้นั้น พ่อค้าชาวจีนยูนนานที่ลงไปหามาจากเชียงใหม่ต้องรอนแรมกันร่วมอาทิตย์

“ขึ้นมาไปจนถึงบ้านเลาู ตรงนั้นเป็นกึ่งกลางเปียงหลวงกับเมืองงาย จากนั้นต่อรถไปเชียงใหม่เป็นวัน ๆ ้อัย สามวันโน่น กว่าถึงเชียงใหม่” ไคหลีว่าคนรุ่นปู่ของเขาอีกกว่านั้น ที่ออกขบวนเดินเท้าตัดป่าลงไปเชียงใหม่ของป่าอย่างเมียงแห่ง หนังสือ เขากวาง หนังสือแก้ง คือสิ่งที่พวกเขานำลงไป และเกลือรวมไปถึงปลาแห้งคือสิ่งมีค่า ว่ากันว่าขบวนการค้าของผู้ชายเปียงหลวงไปกลับเชียงใหม่ร่วม 2 เดือน

ภาพเช่นนี้อยู่คู่คนเปียงหลวงและเปลี่ยนรูปไปตามการพัฒนาของหนทางสู่ภูเขาที่ดีขึ้น ชีวิตงอกงามเติบโต แต่ชาวหลายคนยังคงผ่านพ้นภาพจำเช่นนั้นไปไม่ได้ ชีวิตดั่งลมกำลังก่อเกิดในหุบเขาที่ต่างคนต่างรอนแรมพลัดถิ่น

“แต่มันก็เจ็บเหงาเช่นนี้แหละ” ละเอียด แซ่หลี่ หญิงสาวลูกหลานจีนคณะชาติว่าขึ้น หลังยุคเดี่ยวอันคึกคักผ่านพ้น “จริง ๆ มันเริ่มจากปิดด่าน” เธอว่าสิ่งที่คนเปียงหลวงและพื้นที่ชายขอบได้ยินได้เห็นมันส่งผลถึงความเปลี่ยนแปลง

จากปี พ.ศ. 2545 เปียงหลวงค่อย ๆ ถูกลบวงแห่งสงครามย่อยสลายภาพแห่งความคึกคัก เมื่อพม่าสั่งปิดชายแดนที่บ้านหลักแต่ง เนื่องจากการสู้รบแสนหนักหน่วงระหว่างรัฐบาลพม่ากับกองกำลังกู้ชาติไทยใหญ่ ที่นำโดยเจ้ายอดศึก ผลลัพธ์ล่องลอยอยู่ในควันปืน อุดมการณ์ และความหวัง ทว่าภาพจริงแท้คือการรื้อถอนทั้งบ้านเกิดเรือนนอนของพี่น้องไทยใหญ่ ที่ส่วนใหญ่อีกมากมายจากเมืองปั่นไกลออกไปในเขตพม่า พวกเขาพากันหนีแรงกดดันของสงครามเข้าสู่เปียงหลวงอีกระลอก ไม่นับพวกที่มาก่อน ได้หลักปักฐาน หลายคนกลายเป็นชีวิตไร้แผ่นดิน ต้องอยู่ตามศูนย์อพยพบนแดนดอย

“พวกนี้ไม่ใช่ไม่มีเงินนะ แต่อยู่ในนั้นไม่ไหว สงครามกวาดล้างหนักมาก บางคนเอาทองมาเป็นห่อผ้าเลย” ละเอียดว่าตอนด่านยังไม่ปิด ช่วงที่เป็นเด็กช่วยพ่อแม่ค้าขาย ไม่นับแรงกดดันจากการสู้รบความสุขของเด็ก ๆ เปียงหลวงในยุคนั้นหมายถึงเข้าไปเที่ยวน้ำตกในเขตรัฐไทยใหญ่ ซึ่งไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรนัก

ขึ้นไปจนถึงบ้านหลักแต่ง ไร่ลูกทรงเหล็กถูกกั้นไว้อย่างหลวม ๆ คร่ำคร่า ทว่าหนักแน่นในความหมายว่าไม่มีการข้ามพรมแดนของคนที่ทั้งสองฟากมาเนิ่นนาน แฉกค้าขายหายสูญ เหลือเพียงรอยยิ้มของพี่น้องไทยใหญ่ตามบ้านเรือน ความชัดเจนในผ้าทอปรากฏบนเสื้อผ้าลายสวยของเหล่าผู้หญิง

เหนียวอดดอยคือ “วัดฟ้าเวียงอินทร์” ที่เคยเป็นศูนย์รวมใจของผู้คนทั้งสองฟากฝั่งขุนเขา หากในวันนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ในส่วนของพม่า คือพระอุโบสถและโรงเรียนปริยัติธรรม ชัดเจนด้วยค่ายทหารและความตึงเครียดทางการเมือง จะมีผ่อนคลายเป็นบ้างก็กับการโบกมือไหว ๆ ของเหล่าทหารและรอยยิ้มจากระยะไกล พอเดาได้ในความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่ยืนอยู่คนละเส้นเขตแดน

องค์มาระชินะเจติย์ หรือ กองมูแหลนหลิน อันหมายถึงเจติย์แห่งเขตแดนในภาษาไทยใหญ่ กำลังได้รับการบูรณะ จากการสนับสนุนฐานว่าสร้างขึ้นครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เมื่อคราวยกทัพผ่านไประบกับพม่า และได้ผ่านการบูรณะครั้งใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2511 โดย เจ้ากอนเจิง ชนะศึก ในห้วงเวลาที่เปียงหลวงคือฐานที่มั่นสำคัญในการทำศึกสงคราม รูปทรงอลังการอ่อนช้อยของศิลปะไทยใหญ่ ทั้งองค์เจติย์ หอฉัน วิหารในส่วนที่ยังเหลือเป็นของเรายังคงงดงาม แม้จะปกคลุมอยู่ด้วยความเงิบงันและบรรยากาศของการแบ่งแยก

ทางเดินไต่เลาะสันดอยไล่ไปจนจุดสูงสุด ที่มีสุสานของเจ้ากอนเจิง ชนะศึก ผู้ซึ่งหลับไหลไปพร้อมกับความหวังที่เอาสงครามและอุดมการณ์การต่อสู้ เพื่อชนชาติเข้าแลกจนวันสิ้นลมหายใจ นาทีที่ยืนอยู่เหนือลมพัดทิวสนไหวเอน หลุมศพเงียบสงบไร้ความเคลื่อนไหว ไม่แตกต่างจากซากบ้านเรือนเบื้องล่างของอีกประเทศ ที่ผ่านพ้นการทำลายด้วยแรงสู้รบ วันเวลา และการย่อยสลายของความไว้วางใจ

ใช่หรือไม่ว่าภูเขาคือพื้นที่อันพิเศษสำหรับคนที่อยู่กับมัน พวกเขาไม่เคยผิดพลาดในเรื่องการก้าว
 ย่างอยู่บนความสูงชันอันหนาวเหน็บใช้ชีวิต หรือสืบทอดอุดมการณ์ แต่ใครจะบอกได้ว่าสงครามและ
 หนทางที่บางคนเลือก ได้นำพาอะไรมาสู่ภูเขานั่นเป็นบ้านแสนงดงามแห่งนี้

จะว่าไป เปียงหลวงไม่ใช่หมู่บ้านในหุบเขาแปลกหน้ามาแล้วหลายสิบปี ทุกอย่างเดินทางมาถึงเท่า
 ที่การเปลี่ยนแปลงทำหน้าที่ของมันอย่างเท่าเทียม ข้อคิดเขียนหรือภาพถ่ายจากนักเดินทางรุ่นเก่า หรือ
 ความเป็นเมืองที่ดึงดูดหนุ่มสาวลูกหลานเปียงหลวง ให้ก้าวลงจากที่ราบในหุบเขายุกะบุกเบิกของนายอง
 ดี เพื่อไปทำงานทำในเชียงใหม่หรือเมืองกรุง เหล่านี้ล้วนมีส่วนในการเปิดเผยภาพความเป็นบ้านอัน
 งดงามของพวกเขาเท่าที่ควร แต่บางอย่างก็เป็นตัวของตัวเองอยู่ราวกับไม่ใช่กับความเปลี่ยนแปลง

อากาศดหนักเหน็บหนาวส่งผลให้หมอกขาวอ้ออึงไม่ละจากขุนเขา ตลาดเช้าเคลื่อนไหวตัวเอง
 อยู่เท่าที่มันควรจะเป็น พี่น้องคนจีนฮ่อ ไทยใหญ่ ไล่เลยไปถึงทหารที่มาประจำการ ทุกคนมีจุดมุ่ง
 หมายเดียวกันกับชีวิตยามเช้า แทบทุกวันผมมักผ่านพันตัวเองไปกับน้ำเต้าหู้และปาตองโกที่ปากทาง
 เข้าตลาด ของกินแปลกใหม่แทรกซ้อนเรื่องราวของวัฒนธรรม เด็กน้อยแก้มแดงที่ต้องแต่งอยู่ในผ้า
 ลวดลายเงินที่ผู้หญิงหลายคนใช้มัด ดอกไม้เมืองหนาวสีสดใสโผล่อยู่ในกระบุงเล็ก ๆ

แม่ค้าหอบคอนเร่ขายอย่างไม่น่าเชื่อว่ามันจะกลายเป็นสินค้า “ประจำวัน” ผสานกลิ่นไปกับของ
 กินตามแบบฉบับจีนยูนนานอย่างกล้วยเตี้ยเต้าหู้อ่อน ที่มักจะหมดไม่เกินแปดโมงเช้า เต้าหู้ทอดทรง
 สามเหลี่ยมมันน้ออีก เด็ก ๆ มักติดมือก่อนไปโรงเรียน ผักกาดเขียวตอง หัวไชเท้าตอง มีให้เลือกไม่ต่าง
 จากหมั่นโถวและซาลาเปา ตลาดเช้าเผยตัวตนอันเป็นจริงของเปียงหลวงอยู่ชั่วครู่ ไม่ได้คึกคักอะไรนัก
 คล้าย ๆ กับชีวิตที่ผ่านผ่านความรุ่งเรืองของพวกเขา ทว่าตามถนนและลัดเลาะเข้าไปตามตรอกซอย
 ล้วนคือภาพชัดเจนกระจ่างตาอันซุกซ่อนหลายเรื่องราวไว้อย่างเงียบเชียบ

ผ่านโรงเรียนราษฎร์รัฐพัฒนา เด็ก ๆ เจื้อยแจ้วสำเนียงฟังยาก ปะปนกับเสียงประกาศลักษณะ
 “ทางการ” อย่างที่มันจำเป็น หรือ “ต้องเป็น” บ้านเรือนไล่เลยไปตามระดับชั้นลงของภูเขา อักษรจีน
 และคติธรรมที่เขียนตามหน้าบ้าน สีแดง น้ำเงิน บนพื้นขาว ทำให้รู้สึกว่ารากับนี้ไม่ใช่เมืองไทย
 จะว่าไป ความเป็นเมืองย่อม ๆ ของเปียงหลวงก็ไม่ได้ใหญ่โตอะไรนัก หากเทียบกับโลกข้างล่าง ทว่ามัน
 อัดแน่นอยู่ด้วยเรื่องราวในแทบทุกอณู สำหรับคนต้องการทำความรู้จักและเคารพความแตกต่างหลากหลาย
 ในความคิดความเชื่อ

ชายชราที่ลือลวงไฟนกรระจอกตามบ้านโน้นบ้านนี้ หรือแม่เฒ่าที่สื่อสารภาษาไทยไม่ได้นอกจาก
 รอยยิ้ม ชีวิตกลางหุบเขาของคนรุ่นปู่ของเจ้ละเอียดเหมือนจะไม่ค่อยยาก สำหรับหมู่บ้านที่พหุวัฒนธรรมที่
 กลายเป็นหมู่บ้านเกษตรกร ความเปลี่ยนแปลงผลักดันให้วิถีชีวิตต่อสู้กับผืนดินแทนสนามรบ ข้าวตอย
 ข้าวโพด ลิ่นจี่ มันอาลู ผักนানা ถูกเรียนรู้สำหรับผู้ที่คิดว่าแผ่นดินมีค่ามากกว่าจะจากจร

เช่นนั้นเอง ตามบ้านเรือนหรือออกไปด้านนอกของเปียงหลวงจึงเต็มไปด้วยผืนนาทั้งของชาวจีน
 ฮ่อและไทยใหญ่ มันเขียวชุ่มในฤดูฝนและเปลี่ยนเป็นความหวังหลังเก็บเกี่ยว สวนลิ่นจี่ให้ผลหวาน
 กรอบ และตามแต่ละเนื้อดินที่ว่างก็มากมายไปด้วยผักต่าง ๆ ที่ใช้กินมากกว่าขาย ดอกผลจากการ
 เปลี่ยนทิศทางของพวกเขาส่งต่อมายังเด็กหนุ่มสาวที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เท่าที่ชีวิตบนแดนดอยจะ
 ดิ้นรนและพามันออก ออกมาหาความเท่าเทียม

“คนจีนเราเน้นเรื่องการศึกษาเคียงคู่คุณธรรม” ครูเฉาหยง แซ่หวาง เปรยเป็นประโยคแรก ๆ เมื่อเรามาถึงโรงเรียนภาษาจีนกวางหัว กลางหุบเขาห้อมล้อม มีบึงน้ำขนาดใหญ่เป็นฉากหน้า โรงเรียนจีนแห่งนี้โดดเด่นด้วยอาคารเรียนสีขาวสลัฟฟ้า มากมายอักษรและสำเนียงภาษาที่เป็นแบบเฉพาะของพวกเขา เด็ก ๆ ทอยยกันมาถึงหลังจากเรียนภาคปกติเสร็จสิ้นไปเมื่อปลายบ่าย เสียงเจื้อยแจ้วและเสียงกันหนาวหลากสีราวดอกไม้เล็ก ๆ

“เทียบกับแต่ก่อน ผมว่าแค่นี้ก็น้อยเกินไป แต่ก่อนเข้ามิด เด็ก ๆ ตื่นตีสี่ไปเรียนภาษาอังกฤษกับคนพม่าที่รับสอนแลกค่าแรง กลางวันไปโรงเรียนหลวง เย็น ๆ มาโรงเรียนภาษาถึงสามทุ่ม” ครูเฉาหยงก็เช่นเดียวกับผู้ชายยูนนานคนอื่น ๆ ในเปียงหลวง เขาผ่านช่วงเป็นวัยรุ่นติดตามพ่อ ซึ่งเป็นนายทหารมาในกองทัพ รู้จักการศึกษาก็ต่อเมื่อได้ปักหลักฝังราก

“เดี๋ยวนี้อะไร ๆ มันง่ายขึ้น ผู้ปกครองก็ยอมจ่ายค่าเล่าเรียน” โรงเรียนจีนแห่งนี้เก็บค่าเล่าเรียนเป็นเดือน เริ่มตั้งแต่อนุบาล 150 บาท เพิ่มขึ้นทีละชั้นปีละ 10 บาท ไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น สอนทั้งคำนวณ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และที่เน้นคือภาษาจีนกลางและเรื่องจริยธรรม

“คนข้างล่างขึ้นมารับราชการบนนี้ก็มาเรียนภาษาจีนนะ สื่อสารกับเรา เขาจะารู้เรื่อง” ประโยคท้าย ๆ ครูมาดสุขุมยิ้มเบา ๆ มองไปยังรูปปั้นเทพเจ้านาจาที่ศาลเจ้าแม่กวนอิมที่ตั้งอยู่ข้างโรงเรียนเด็ก ๆ วิ่งกันกรือยปะปนหลากหลายก็พ่ายอยู่ตรงสนามด้านหน้า เพื่อนช่างภาพเลือกมุมกับความแสนชนแทบไม่ถูก นาที่นั่นหุบเขาดูอบอุ่น มีทิศทาง และมากไปด้วยความมั่นคง ความประณีตยามไม่ต้องรอนแรมสู้รบของพวกเขาไม่เพียงถ่ายทอดอยู่ในบทกวีจีน การละเลียดชา หรือหลักธรรมคำสอน บางคราวอาจหมายรวมไปถึงสิ่งที่ถ่ายทอดผ่านมาจากมือ

เย็นวันหนึ่งบนศาลเจ้าเงิน ศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพของคนเปียงหลวง จุดสูงสุดที่มองลงไปเห็นบ้านเรือนกระจ่างตาอยู่ในที่สูง คิวไฟจากครัวพวยพุ่งเป็นไอขาวตามห้อยม่าน แดดอุ่นฉายจับ ไร่นากลายเป็นพรหมสีน้ำตาลกลางวงล้อมของแดนดอย เมื่อบ้านไม่ได้กินความแคพื้นที่คุ้มแดดฝน หากแต่ครอบคลุมไปถึงเรื่องเชื้อชาติ สัญชาติ และขนาดของพื้นที่ที่พร้อมจะฝากฝังลมหายใจ

หนทางทอดยาวไร่การย้อนกลับก็สั้นลง และพื้นที่กว้างไกลเว้งว่างแห่งหนึ่งอาจหดแคบพอที่ใครสักคนพร้อมจะโอบกอดไว้ในอ้อมอก

ที่มา : หนังสือองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อศท.) ปีที่ 52 ฉบับที่ 7

คู่มือนักท่องเที่ยว

1) เชียงหลวง คือตำบลเล็ก ๆ แห่งหนึ่งของอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ มากมายไปด้วยเรื่องราวทางวัฒนธรรมของคนจีนยูนนาน และชาวไทยใหญ่ รวมไปถึงบรรยากาศและความงดงามของภูเขาท่ามกลางอากาศหนาวเหน็บ

2) เมื่อมาถึงเวียงแหง แวะสักการะพระบรมธาตุแสนไห คู่บ้านคู่มืองคนเวียงแหง เลยอดไปเที่ยวเชียงหลวง ชายแดนที่บ้านหลักแต่ง ตั้งประชิดกับเมืองต้น เขตรัฐฉาน สหภาพพม่า มี วัดฟ้าเวียงอินทร์ วัดไทยใหญ่ที่ไทยและพม่าเป็นเจ้าของประเทศละครึ่ง ช้างบนสวยงามด้วยวิวิหะเลภูเขากระจำงตา

3) ตลาดเช้าเชียงหลวงมีสี่ส้น นำเดินและลองชิมอาหารจีนยูนนานและไทยใหญ่ ผสมผสานไปกับภาพชีวิตละลานตา

4) เดินเที่ยวตามบ้านเรือนและบรรยากาศแบบจีน ไม่น่าพลาดโรงเรียนภาษาจีนกวางหัว หากมีรถขับเคลื่อนสี่ล้อ อย่าลืมขึ้นไปชมเมืองเชียงหลวงกลางม่านภูเขาบนศาลเจ้าเงิน

2.2 ข้อมูลสถานที่

2.2.1 วัดฟ้าเวียงอินทร์

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2400 ลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นแบบไทยใหญ่ อาคารเสนาสนะจะประกอบด้วย หอสวดมนต์ หอฉัน ศาลาจำศีล และกุฏิสงฆ์ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน มีเจดีย์เป็นปูชนียวัตถุ วัดนี้ตั้งอยู่ที่บ้านหลักแต่งตรงชายแดนไทย-พม่าพอดี สมัยก่อนบริเวณบ้านหลักแต่งนี้ถือเป็นเขตอิทธิพลของขุนล่า อาณาเขตของวัดนี้จึงนับเป็นดินแดนเดียวกัน แต่เมื่อขุนสามอบตัวแก่รัฐบาลทหารพม่า ดินแดนวัดจึงถูกแยกเป็นสองส่วน มีเจดีย์สี่เหลี่ยมทองอร่ามอยู่ในแดนไทย และจะมองเห็นหลังคาโบสถ์สีแดงทรงไทยใหญ่อยู่ในฝั่งพม่า ด้านหลังเป็นศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ชาวบ้านให้ความเคารพมาก

2.2.2 พระบรมธาตุแสนไห

ตามตำนานเล่าสืบต่อ ๆ กันมาว่า ภายใต้อาสนวิหารที่ประดิษฐานพระบรมธาตุ มีถ้ำอยู่ และในถ้ำนั้นก็มียักษ์สมบัติอันมีค่านานาประการ นับประมาณมูลค่าได้ถึงแสนไห จึงได้ชื่อว่า “พระบรมธาตุแสนไห” พระบรมธาตุแสนไห ปัจจุบันได้บูรณะขึ้นใหม่ เป็นศิลปะแบบไทยใหญ่ มีฐาน 8 เหลี่ยม วัดโดยรอบ 48 เมตร ความสูงจากพื้นถึงยอดฉัตร 21 เมตร พระบรมธาตุแสนไหเป็นศูนย์รวมจิตใจคนในอำเภอเวียงแหง และเป็นพระบรมธาตุคู่บ้านคู่มืองของอำเภอเวียงแหง

2.2.3 โครงการสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านแพกแซม

โครงการสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านแพกแซม ณ บ้านเปียงหลวง ต.เปียงหลวง อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่ เป็นสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ และสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรแก่ราษฎรที่มาทำงานในสถานีฯ

ความเป็นมาของโครงการ

เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2543 พระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯเยี่ยมทรงราษฎรบ้านแพกแซม ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ และทอดพระเนตรสวนมันอะลู ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านแพกแซมไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร ทรงพบว่าพื้นที่ทั้ง 2 แห่ง เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ ได้แก่ ห้วยหกหลวง ห้วยนาวายและห้วยนาอ่อน ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำแดง พื้นที่ป่าถูกบุกรุกแผ้วถางทำไร่มันอะลู ไร่ฝือกและสวนลิ้นจี่ มีแนวโน้มจะถูกแผ้วถางมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามการเพิ่มของจำนวนประชากรในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่โดยรอบ ได้แก่บ้านแพกแซม บ้านหินแตว บ้านหลักแตง และบ้านเปียงหลวง นอกจากนี้หมู่บ้านดังกล่าว ก็ยังเป็นพื้นที่ติดชายแดน ล่อแหลมต่อการเกิดปัญหาของยาเสพติดและผลกระทบจากการจัดระเบียบชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ จึงได้มีพระราชเสาวนีย์ให้จัดตั้งสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาหมู่บ้านและความเป็นอยู่ของราษฎรในพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้คืนสภาพสมบูรณ์ดังเดิม เพื่อเป็นแหล่งน้ำลำธารแก่ราษฎรได้ใช้อุปโภคบริโภค

สถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านแพกแซม ตั้งอยู่พิกัด MB 6582 หมู่ที่ 6 ต.เปียงหลวง อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่ สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 1,300 เมตร ห่างจากแนวชายแดนประมาณ 700 เมตร เดิมอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเชียงดาว ภายหลังได้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ โดยขอบเขตพื้นที่สถานีฯ ได้กั้นออกจากเขตอุทยานเรียบร้อยแล้ว

2.2.4 ตลาดเช้า

ตลาดเช้าเคลื่อนไหวตัวเองอยู่เท่าที่มันควรจะเป็น พี่น้องคนจีนฮ่อ ไทยใหญ่ ไกล่เลยไปถึงทหารที่มาประจำการ ทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันกับชีวิตยามเช้า ของกินแปลกใหม่แทรกซ้อนเรื่องราวของวัฒนธรรม แม่ค้าหาบคอนเร่ขายอย่างไม่น่าเชื่อว่ามันจะกลายเป็นสินค้า “ประจำวัน” ผสานกลิ่นไปกับของกินตามแบบฉบับจีนยูนนานอย่างกล้วยเตี้ยวเต้าหู้อ่อน เต้าหู้ทอดทรงสามเหลี่ยม มีให้เลือกไม่ต่างจากหมั่นโถวและซาลาเปา ตลาดเช้าเผยตัวตนอันเป็นจริงของเปียงหลวงอยู่ชั่วครู่ ไม่ได้คึกคักอะไรนัก คล้าย ๆ กับชีวิตที่ผ่านผ่านความรุ่งเรืองของพวกเขา ล้วนคือภาพชัดเจนกระจ่างตาอันซุกซ่อนหลายเรื่องราวไว้อย่างเงียบเชียบ

2.2.5 โรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว

ลูกหลานคนจีนเปียงหลวง ไม่เพียงแต่เข้าโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับที่เรียนภาษาไทยด้วยหลักสูตรเดียวกันกับเด็กไทยในใจกลางเมืองกรุงเทพฯ เด็ก ๆ ที่นี่แทบทุกคน ยังต้องเข้าโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งเพื่อเรียนภาษาจีน ให้อ่านออกเขียนได้จนถึงระดับประถมอีกด้วย โรงเรียนแห่งนี้เปิดเรียนภาคค่ำ ตั้งแต่ 6 โมงเย็นจนถึง 3 ทุ่ม เรียนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ มีวันหยุดและฤดูปิดเทอมใหญ่เช่นเดียวกับโรงเรียนปกติทั่วไป

“กวางหัว” แปลว่าแสงสว่าง คือชื่อโรงเรียนกลางหุบเขาแห่งนี้ พื้นที่กว้างใหญ่พร้อมอาคารเรียน 2-3 ชั้น สนามเด็กเล่น ลานจอดรถและหนองน้ำใหญ่ รวมทั้งเสาธงที่มีธงชาติไทยสะบัดพลิ้ว นอกไปจากฉากหลังที่เป็นเทือกเขาห้อมล้อมแล้ว ก็ดูไม่มีอะไรต่างไปจากโรงเรียนทั่วไป ที่นี้มีนักเรียนถึง 800 กว่าคน พูดได้ว่า เด็กๆแทบทุกคนในเปียงหลวงต้องมาเรียนภาษาจีนที่นี่ ในจำนวนนี้เป็นเด็กชาวจีนฮ่อมากที่สุด รองลงมาคือไทยใหญ่ และชนเผ่าอื่น ๆ เรียนกันตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงประถม 4 และกำลังจะเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ทำการเรียนการสอนได้ถึงมัธยมต้น

ที่นี่มีครูทั้งหมด 24 คนซึ่งล้วนเป็นคนในชุมชน บางคนเป็นศิษย์เก่า ด้วยโรงเรียนกวางหัวแห่งนี้ทำการเรียนการสอนมายาวนานกว่า 40 ปีแล้ว เงินที่เก็บจากเด็กๆไม่พอจะจ่ายเงินเดือนให้ครู ครูส่วนใหญ่ต้องทำงานอื่นควบคู่ด้วย ได้รับเงินบริจาคจากพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กบ้าง พ่อแม่เด็กบางคนก็สามารถติดต่อกับนักธุรกิจที่อยู่ในเชียงใหม่หรือกรุงเทพฯ ก็ได้รับเงินบริจาคมาร้อย ๆ รวมทั้งจากรัฐบาลได้หวั่นบริจาคปีหนึ่งประมาณ 1 แสนบาท แล้วก็เคยได้รับบริจาคสร้างอาคารเรียนจากมูลนิธิของเต็งลีจวินด้วย เธอคือเต็งลี จวิน นักร้องสาวซุเปอร์สตาร์ชาวไต้หวัน ที่มาเสียชีวิตที่เชียงใหม่เมื่อประมาณปี 2547 ซึ่งโรงเรียนกวางหัวเป็นเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่ได้รับเงินบริจาคเพื่อการศึกษาจากมูลนิธิเต็งลีจวิน

ที่นี่สอนให้อ่านออกเขียนได้ตั้งแต่อักษรตัวแรก และการผสมคำ ด้วยสำเนียงและอักษรจีนแบบไต้หวัน ที่มี 10,000 กว่าตัว ดังนั้น เด็กที่อ่านออกเขียนได้แล้ว ก็จะสามารถอ่านอักษรจีนของสาธารณรัฐ

จีนที่ปัจจุบันปฏิรูปเหลือเพียง 280 ตัวได้ด้วย ส่วนหลักสูตรอื่น ๆ ก็คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาสามัญทั่วไปที่มีเนื้อหาเดียวกันกับสาระวิชาในโรงเรียนปกติ เพียงแต่เรียนเป็นภาษาจีน เด็กๆ ที่เรียนจบจากโรงเรียนกวดหัว ไปทำงานที่เชียงใหม่ ไปเป็นอาจารย์สอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน และไปเป็นไกด์ในบริษัทท่องเที่ยวใหญ่ๆ หลายคน ลูกศิษย์ของที่นี่ มักได้รับการกล่าวขวัญว่า มีความโดดเด่นจากบรรดาโรงเรียนสอนภาษาจีนรวมกว่า 100 แห่ง ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย การที่โรงเรียนเปิดสอนภาคค่ำ หลังจากเด็กๆ กลับจากโรงเรียนปกติ กินข้าวอาบน้ำอาบเท้าแล้ว เด็กส่วนใหญ่ของเปียงหลวงจะมาเข้าชั้นเรียนที่นี่ นับเป็นกุศโลบายที่ทำให้เด็กๆ ไม่จับเอาแต่ดูโทรทัศน์หรือติดเกมส์ ไม่เหลือเวลาไปมั่วสุม เสี่ยงต่ออบายมุข สอนให้เขาซื่อสัตย์ มีคุณธรรม เคารพบิดามารดา รักประเทศไทย รักในหลวงและพระราชินี ที่นี้มีวันปิดเทอม เพื่อให้พ่อแม่พาเด็กไปเยี่ยมญาติหรือไปเที่ยวไกล ๆ ได้บ้าง โรงเรียนนี้จึงปิดเทอมพร้อมกับโรงเรียนปกติ แต่ปิดเพียง 1 เดือนคือเดือนมีนาคม

2.2.6 น้ำตกแม่หาด

อยู่ท่ามกลางขุนเขาและธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีน้ำไหลตลอดปี เหมาะกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ผู้ที่ชื่นชอบการเดินป่า ตลอดทางไปน้ำตกแห่งนี้จะมีพันธุ์ไม้นานาชนิดตลอดเส้นทาง

2.2.7 สถานที่พัก

1) บ้านระเปียงไม้รีสอร์ท

329 บ้านจอง หมู่ 2 ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่
ติดต่อจองห้องพัก โทรศัพท์ : 08-5622-6591

2) บ้านสวนชมวิวยูนิคอร์น

278 ม.3 ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่
ติดต่อจองห้องพัก โทรศัพท์ : 084-487-5399

3) เขื่อนกึ่งกะหร่า

ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง เชียงใหม่ 50350
ติดต่อจองห้องพัก โทรศัพท์ : 08-7181-5055

4) เอือนหมอกคำรีสอร์ท

1322 ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง เชียงใหม่ 50350

ติดต่อจองห้องพัก โทรศัพท์ : 053-476-190

2.2.8 หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ

1) ตำรวจท่องเที่ยว	โทร. 1155 , 0 5324 2966
2) ประชาสัมพันธ์จังหวัด	โทร. 0 5311 2740 1
3) เทศบาลนครเชียงใหม่	โทร. 0 5325 2484 , 0 5335 2488
4) สำนักงานการท่องเที่ยว	โทร. 0 5311 2325 6
5) สำนักงานตำรวจ	โทร. 053 242 234
6) อบต.เปียงหลวง	โทร. 0 5304 9075

2.2.9 การเดินทาง

1) รถยนต์

จากตัวเมืองเชียงใหม่ ใช้ทางหลวงหมายเลข 107 ผ่านอำเภอแม่ริม เชียงดาว แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1178 ตรงไปเรื่อย ๆ ถึงสามแยกแม่จา จึงเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 1322 ถึงบ้านเปียงหลวง รวมระยะทาง 168 กิโลเมตร เส้นทางคดเคี้ยวกวนบนภูเขา แต่ลาดยางตลอด รถควรมีกำลังเครื่องดีและสภาพสมบูรณ์

2) รถโดยสารประจำทาง

จากสถานีขนส่งทางช้างเผือกมีท่ารถตู้ บริษัท ดาวทอง ขนส่ง จำกัด เชียงใหม่ - เวียงแหง - เปียงหลวง ราคาเที่ยวละ 162 บาท
โทร. เชียงใหม่ 098 626 1514 , โทร. เปียงหลวง 087 979 1194

ที่มา : (www.piangluang.go.th)

2.3 ข้อมูลการถ่ายภาพประเภทภาพประกอบ (Editorial photography)

ภาพประกอบ (Editorial photography) คือการถ่ายภาพเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่สามารถสื่อสารออกมาผ่านทางภาพถ่าย ให้อ่านรู้ถึงการดำเนินเรื่องราวได้ดี ภาพที่เกิดขึ้นจะแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ที่ช่างภาพจะสามารถเข้าถึงได้อย่างลึกซึ้ง ถ่ายทอดเป็นธรรมชาติได้ดี ข้อควรรู้กับการถ่ายภาพประกอบ มีดังนี้

การจับประเด็นของเรื่อง (Capturing a story) คือการที่ช่างภาพจะต้องหาภาพที่แตกต่าง ในเรื่องราวที่จะทำให้อ่านรู้ได้มากขึ้น โดยที่เราสามารถใช้ภาพที่เป็นสถานที่หรือบรรยากาศ ที่บอกเล่าถึงลักษณะของความเป็นอยู่ที่เกี่ยวกับเรื่องราว เพื่อที่จะทำให้ผู้ชมเห็นคุณค่าและเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น ช่างภาพควรจะเล็งเป้าหมายในการมองเห็นและมีส่วนร่วมมากกว่าเป็นแค่ผู้ดู

ภาพถ่ายประกอบ (Establishing image) คือภาพถ่ายบรรยากาศของสิ่งแวดล้อม ผู้ชมมีความจำเป็นต้องการเห็นบรรยากาศต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกและเข้าใจเรื่องราวได้มากขึ้น ภาพเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเริ่มในส่วนต้นของเรื่องราว

ภาพปฏิบัติการ (Action image) หมายถึงภาพระยะกลาง ที่จับการกระทำกิจกรรมต่อเนื่องกันของคนและสัตว์ มีส่วนช่วยให้เรื่องราวมีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพในการเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

ภาพบุคคล (Portrait) คือการถ่ายภาพบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นมากเพราะคนย่อมสนใจผู้คน และเป็นกุญแจที่บอกถึงลักษณะของตัวละครในเรื่องราว ภาพถ่ายบุคคลเป็นตัวแปรที่ทำให้เรื่องราวประสบความสำเร็จ การใช้เลนส์มุมปกติและเลนส์มุมกว้าง จะช่วยให้ถ่ายทอดได้ดี การถ่ายควรให้เห็นบรรยากาศของเรื่องราวมากกว่าที่จะถ่ายเพียงจากศีรษะถึงหัวไหล่ตามแบบของการถ่ายภาพบุคคลธรรมดา

ภาพระยะใกล้หรือภาพรายละเอียด คือรายละเอียดที่สำคัญที่ถูกขยายเพื่อเพิ่มจำนวนและคุณค่าของเรื่องเรื่องนี้ และทำให้ชัดเจนในการสื่อสาร

การสร้างสรรคเรื่องราว (Creating a story) คือการสร้างสรรคเรื่องราวที่ได้วางแผนและเตรียมการเรื่องเวลา เริ่มแรกต้องวางแนวคิดที่จะเป็นภาพประกอบ แรกบันดาลใจอาจมาจากการอ่านกลอนหรือเนื้อเพลง Storyboard จะแสดงถึงลำดับของเหตุการณ์ก่อนที่จะเป็นภาพ ช่วยให้มีความมีประสิทธิภาพในการสร้างสรรคเรื่องราวได้ดี

รูปแบบการถ่ายภาพประเภทภาพประกอบ (Editorial photography)

1) ภาพเดี่ยว (The single picture)

พื้นฐานของภาพในหนังสือพิมพ์สหรัฐฯ คือภาพเดี่ยวที่สามารถเล่าเรื่องราวและจับจังหวะได้ภาพที่เป็นที่จดจำต้องตาในภาพเดี่ยวได้นั้น เป็นการทดสอบถึงทักษะของช่างภาพ โดยเฉพาะภาพข่าว กับคำถามและความขมขื่น การมองสิ่งที่ประภพเป็นสิ่งแรกนั้นคือ ลักษณะท่าทางเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของภาพ ดูว่าที่นั่น ๆ เป็นแหล่งที่มา ที่เกิด และดูสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวแบบ เพื่อสนับสนุนเรื่องราวการสัมพันธ์กันอย่างแท้จริงและเหมาะสมในภาพ เป็นการสรุปต่อภาพที่ดีที่สุด ด้วยการถ่ายทอดการรายงานของช่างภาพเอง

2) ภาพกลุ่ม (Picture group)

แม้ว่าภาพเดี่ยว จะเป็นการจับจังหวะ ที่เป็นพื้นฐานของการถ่ายภาพในแนวช่างภาพหนังสือพิมพ์ (Photo journalism) แต่ก็ไม่ได้เป็นทางที่ดีที่สุดในการสื่อสารทางการมอง ภาพเดี่ยวที่เล่าเรื่องราวที่จะบอกถึงความรู้สึกว่าเกิดอะไรได้ทั้งหมดหรือบอกรายละเอียดพิเศษของภาพทั้งหมดและบางครั้งก็ทำทั้ง 2 อย่าง แต่ว่าภาพจะน้อย แต่การทำให้สำเร็จด้วยดีก็สามารถสื่อสารโดยใช้ภาพที่ดีเพียง 2-3 ภาพ

ภาพกลุ่ม ใช้ภาพ 2 ภาพ หรือมากกว่านั้น ที่ตีพิมพ์และเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตัวแบบนั้น เป็นเรื่องที่เหมาะสมเป็นพิเศษกับหนังสือพิมพ์ ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วการเสนอข่าวย่อมดีกว่ามีภาพเดี่ยว บ่อยครั้งที่ต้องการพื้นที่ว่างน้อยกว่าภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay) และภาพเรื่องราว (Picture story) ประโยชน์ที่สำคัญก็คือ ภาพกลุ่มจะช่วยให้ช่างภาพแสดงได้เหมาะสมกว่า แต่พื้นฐานการรายงานภาพถูกล้อมในวง ที่เป็นสิ่งแสดงคือความสัมพันธ์ของวิริยะกลและสภาพภูมิศาสตร์ ภาพวิริยะกลกลางที่สรุปรายละเอียด และภาพระยะใกล้แสดงถึงลักษณะท่าทางที่สำคัญที่หายไปในการระยะไกล เมื่องานมีวิธีเขียนมากมาย ภาพกลุ่มที่ความสามารถขยายเป็นหน้าเต็มหรือหน้าตรงข้าม

3) ภาพอันดับตามกัน (Picture sequence)

เรื่องราวของภาพเกี่ยวกับตัวแบบตัวเดียวกันจากตำแหน่งเดียวกัน ภายในไม่กี่วินาที คือภาพลำดับตามกัน การทำความสะอาดของ Battery powered electric motor ในกล้อง 35mm. เลนส์เดี่ยว (Reflex) เป็นที่นิยมของการทำภาพอันดับตามกันในปลาย 1950s และต้น 1960s เป็นกระตุ้นที่ทำให้เกิดความไว้วางใจ ในปัจจุบันภาพข่าวกีฬา ภาพกิริยา ส่วนใหญ่แรงกำลังมอเตอร์ไม่ได้เลย แรงกำลังมอเตอร์ที่เป็นรูนมืออาชีพจะเปลี่ยนภาพภายในเสี้ยววินาทีที่เคลื่อนไหว แรงขับเคลื่อนช่วยบันทึกการแสดงผลออกทางสีหน้าด้วย

4) ภาพชุด (Picture series)

ภาพชุดก็คือภาพของกลุ่มที่เป็นเรื่องตัวแบบเดิม โดยถ่ายเป็นลำดับตามกัน เพียงแต่ระยะเวลายาวนานกว่าภาพอันดับตามกัน โดยไม่กำหนดตำแหน่งของช่างภาพ ตามแบบภาพชุดจะบอกเรื่องราว กว้างกว่าภาพอันดับตามกัน แต่จำกัดเรื่องราวมากกว่าภาพกลุ่ม ภาพชุดก็จะสามารถนำเทคนิคมาใช้เป็นประโยชน์ได้

5) ภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay)

ภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay) และภาพเรื่องราว (Picture storie) จะแคบลง เสนอเป็นรูปแบบที่น่าติดตาม จุดหลักของเรื่องหรือเรื่องลำดับเวลาคือการบล็อกเรื่องราวเพราะการวางรูปแบบหลาย ๆ ภาพ ในความสัมพันธ์ที่เป็นในทางเดียวกัน เป็นตัวอย่างที่เล่าเรื่องราวได้ลึกซึ้งซึ่งมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ เช่น ภาพกลุ่ม ภาพเดี่ยว เป็นต้น

ภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay) ใกล้เคียงกับ ภาพเรื่องราว (Picture storie) บางครั้งก็ใช้แทนกันได้ นี่เป็นลักษณะของ ภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay)

- 1) มักใช้รูปจำนวนมาก บ่อยครั้งใช้มากกว่า 10 รูป
- 2) ใช้ช่วงเวลายาวนานในการทำ สัปดาห์ เดือน แม้แต่เป็นปี
- 3) บ่อยครั้งที่พรรณมาถึงแนวคิดหรือเนื้อเรื่อง
- 4) รวมถึงการออกแบบสำหรับการตีพิมพ์ มีอิทธิพลต่อช่างภาพอย่างมาก

บทสรุปของภาพประกอบ (Editorial photography)

ภาพเรื่องราว (Picture storie) เป็นภาพที่มีจำนวนน้อยที่สุดประมาณ 4 ภาพเสมอ ใช้ Text block (คำในเรื่องราว) ยาว ใช้ช่วงเวลาอันสั้น ไม่กี่วัน ไม่กี่ชั่วโมง ตามแบบจะเล่าเกี่ยวกับตัวแบบตัวเดียว หรือลักษณะบางอย่างของมัน

ช่างภาพจะวาง Lay out สำหรับภาพ ภาพเล่าเรื่องราว (Picture storie) โดยเฉพาะ 1 หน้า ความกว้างน้อยกว่า Lay out ที่จะทำโดยบรรณาธิการภาพหรือนักออกแบบ ถ้าช่างภาพไม่ได้ทำ Lay out ช่างภาพอาจมีส่วนร่วมในกระบวนการสุดท้ายที่เหลือนอยู่กับบรรณาธิการภาพและนักออกแบบ

ส่วนลึกในจิตใจของช่างภาพนั้น ควรจะถูกสนับสนุนจากบรรณาธิการและผู้จัดการภาพถ่าย อย่างไรก็ตาม นักออกแบบในการใช้รูปแบบภาพเรื่องราว (Picture storie) เมื่อตัวแบบตัวหนึ่งต้องการวิธีเขียนในแบบภาพเล่าเรื่องราว (Photo essay) จะต้องจัดการการกระทำในเรื่องเวลา และแหล่งที่มา จำเป็นจะต้องคิดอธิบายและใช้รูปแบบแข่งขัน

ในส่วนของภาพเรื่องราว (Picture storie) ความสัมพันธ์กว้าง ในขณะภาพเล่าเรื่องราว (Photo - essay) การสัมพันธ์กันของคำและภาพเป็นการวิจารณ์ที่สำคัญ การสื่อสารที่สำเร็จขึ้นอยู่กับการทำงานในทุกสิ่งรวมกัน ภาพก็ต้องสัมพันธ์กัน การออกแบบหน้า รวมถึงเนื้อที่ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญน้อยที่สุด

ภาพเรื่องราว (Picture storie) มีอยู่ในทุกๆที่ แนวความคิดมาจาก

- 1) ความรู้เฉพาะบุคคล
- 2) เรื่องราวหลักและรองในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
- 3) คำขอร้องที่ส่งไปหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
- 4) โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และรายงานทางวิทยุ
- 5) เพื่อน ๆ ญาติ และคนรู้จัก
- 6) สมาชิกอื่น ๆ

ประโยชน์อย่างหนึ่งของภาพเรื่องราว (Picture storie) การที่จะเป็นผู้รายงานข่าวและนักเขียนที่ดี คือการเป็นช่างภาพที่สามารถเขียนบทความสำหรับงานนี้ เป็นการรับประกันการสื่อสารต่อผู้อ่าน การแบ่งภาพ ภาพเรื่องราว (Picture storie) กับคนอื่น ๆ หมายถึงให้คนอื่นควบคุมในส่วนที่ผู้อ่านได้อ่านเรื่องราว ถ้าได้แบ่งปันเรื่องราวให้ผู้รายงานข่าวหรือนักเขียน ทำให้บุคคลได้เห็นและเข้าใจถึงงานได้ดีขึ้น

เมื่อทำงานกับผู้รายงานข่าวหรือคนเดียว ควรทำความเข้าใจกับตัวแบบก่อน ถ้าเป็นบุคคลควรจะทำใจของผู้รายงานให้ครอบคลุมบุคคลนั้น เมื่อได้นัดหมายคนจากโทรศัพท์ พยายามหาทางพูดคุยเพื่อเก็บรายละเอียดข้อมูล อาจจะมีสิ่งที่น่าสนใจ หรือกิจกรรมในแต่ละเดือน

ถ้ากำหนดเรื่องราวได้ทั้งหมด ก่อนการถ่ายภาพหรือเขียนรายงาน ช่วยรักษาเวลา ถ้าตัวแบบดูตื่นเต้นตามธรรมชาติ อาจจะมีบทความสั้น ๆ และจังหวะ ถ้าเรื่องราวดูไม่ตื่นเต้น อาจจะมีวิธีเขียนแบบอื่น ๆ อาจจะเป็นเรื่องที่ยาวและภาพไปได้ด้วยกันนี่คืออีกทางหนึ่ง ตัวแบบอาจจะเหมาะกับรูปแบบ ที่เป็นคำถาม คำตอบ

ใช้เครื่องมือคือกล้อง 2-3 ตัวกับเลนส์หลายๆตัว มีเลนส์มุมกว้าง (Wide angle) , เลนส์ถ่ายระยะไกล (Telephoto) และเลนส์ถ่ายระยะใกล้ (Close up) จะทำให้การทำงานคล่องขึ้นโดยใช้เลนส์ที่หาได้ง่าย ในส่วนของความต้องการที่จะบันทึกเรื่องราว ควรจะมีสมุดจด ปากกา วิทยุบันทึกเสียง และต้องได้รับการอนุญาตให้อัดเสียง

ถ้ามีเวลาเพียง 1 วันในการทำเรื่องราวของภาพให้สมบูรณ์ ต้องทำการเสนอด้วยบทความ การจับจังหวะ และถ่ายรูปไปด้วย ควรที่วิธีการดังนี้

เมื่อมาครั้งแรก การเดินรอบ ๆ เป็นสิ่งสำคัญ ขณะนั้นอย่าลืมถ่ายรูปไปด้วยให้ตัวแบบเกี่ยวกับตัวเองและแสดงในสิ่งที่เขาทำ นี่เป็นเวลาที่ดีในการบันทึกและพูดคุยกับตัวแบบ การเดินสำรวจโดยรอบเป็นโอกาสให้ตัวแบบคุ้นเคยกับช่างภาพ

หลังจากสำรวจโดยรอบ อาจจะหาช่วงเวลาในการหยุดพักและไม่ถามคำถามใด ๆ ที่ดูจืดจาง อาจขอคิมน้ำสักแก้ว เมื่อพักแล้วเป็นเวลาที่ดีที่คุยกันอย่างลึกซึ้งกับตัวแบบ ถึงแม้ว่าพื้นฐานความเป็นจริงจะสำคัญ แต่การสร้างความสำเร็จกับผู้อ่านนั้นเป็นสิ่งที่ต้องเตือนอยู่เสมอของช่างภาพ ด้วยว่าบทความและภาพเป็นสื่อที่ให้เห็น สิ่งที่รู้สึก สิ่งที่ได้เรียนรู้

เมื่อพร้อมที่จะถ่ายรูป ควรจะพร้อมในการออกแบบหน้าตาของเรื่องราว ควรจะถ่ายรูปในแนวนอนและแนวตั้งในรูปเดียวกันเพราะไม่มีการจำกัดรูปแบบการออกแบบเอาไว้ก่อน ต้องแนบในการบันทึกภาพที่เป็นสถานที่ที่ตั้ง ต้องแสดงภูมิศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องราว รวมถึงการถ่ายระยะไกล กลาง ใกล้ บันทึกรายละเอียดเล็ก ๆ ตัดสินใจถ่ายตอนจับจังหวะก่อนชัตเตอร์กล้อง ช่างภาพควรจะมองในช่องมองให้แน่นอน ที่ผู้อ่านควรจะรู้สึกเหมือนตอนที่ฉายไปเลยที่สามารถเป็นไปได้ เพื่อความสมจริง ควรหลีกเลี่ยงการตัดภาพในรูปภาพ

ลักษณะของเรื่องราวเป็นอย่างไร ก็คือขั้นตอนหนึ่งในการทำงาน บ่อยครั้งที่วิธีเขียน ภาพเรื่องราว (Picture storie) บอกได้ดี

ที่มา : (Photography At The Dock:

Essays on Photographic History , Institutions and Practices)

2.4 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์

1) Charlie Waite

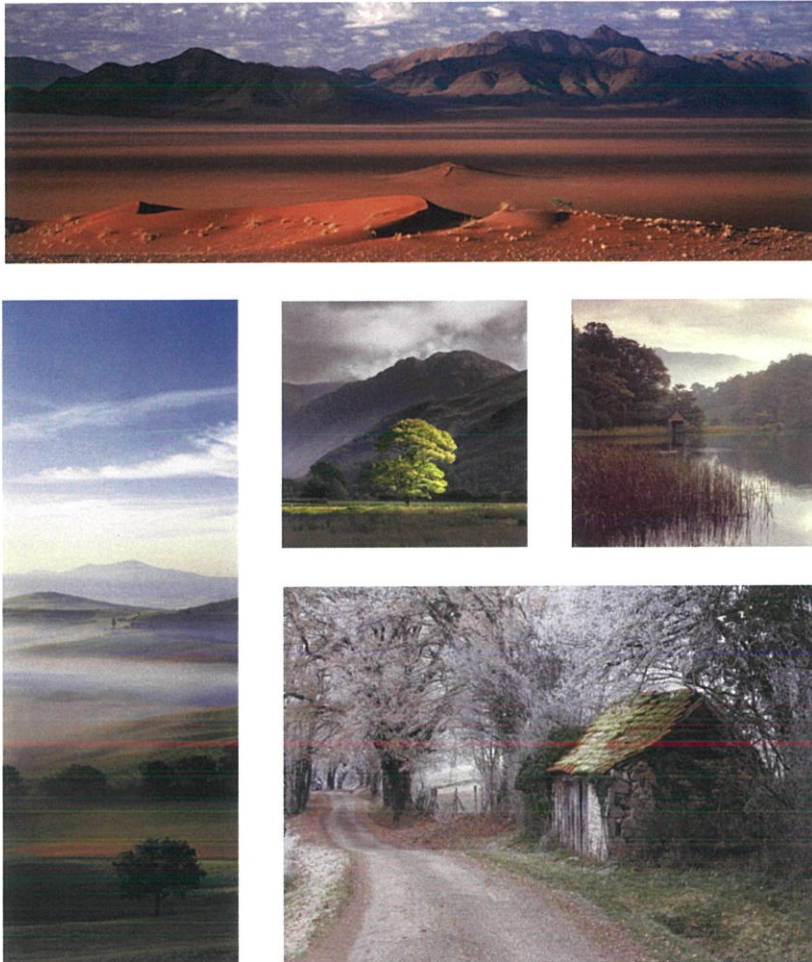
ภาพที่ 2.1 ภาพ Charlie Waite

ที่มา : (www.charliewaite.com)

Charlie Waite เป็นที่รู้จักมาก ในฐานะช่างภาพทิวทัศน์แบบร่วมสมัย ชาวอังกฤษ เกิดเมื่อ ค.ศ. 1949 เริ่มต้นการทำงานที่โรงละครและสถานีโทรทัศน์ เป็นเวลา 10 ปี เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของเขา ก่อนที่เขาจะกลายมาเป็นช่างภาพ เขามีแนวความคิดในการถ่ายภาพไม่ซ้ำใครและมีหนึ่งเดียว ภาพถ่าย ที่มีคุณภาพของเขาถ่ายทอดให้เห็นได้ถึงจิตวิญญาณของความเงียบสงบ ภาพถ่ายจำนวนมากของเขาได้ถูกจัดแสดงในสถานที่อันทรงเกียรติที่สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

ภาพของ Charlie Waite ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก เมื่อเร็วๆ นี้ บทความล่าสุดของสถาบันนิตยสารศิลปะที่กล่าวถึงผลงานของ Charlie Waite ได้ให้ความเห็นว่า “ภาพของเขาถือเป็นภาพสมบูรณ์แบบและหาได้ยากเพราะภาพของเขามีแสงและสีที่ผสมผสานกันลงตัวและเป็นภาพที่ดูแล้วให้ความรู้สึกสงบ” ในปี 2000 เขาได้รับรางวัลจากสมาคมที่มีชื่อเสียงของอังกฤษเขาได้รับรางวัลช่างภาพมืออาชีพ ซึ่งจะมอบให้กับช่างภาพที่มีผลงานที่มีคุณภาพ หลังจากนั้นมาในปี 2007 เขาได้มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ผลงานของเขาถูกตีพิมพ์ไปทั่วและเริ่มเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปไม่ว่าจะเป็นในโทรทัศน์หรือนิตยสารชื่อดัง

ตัวอย่างผลงานของ Charlie Waite

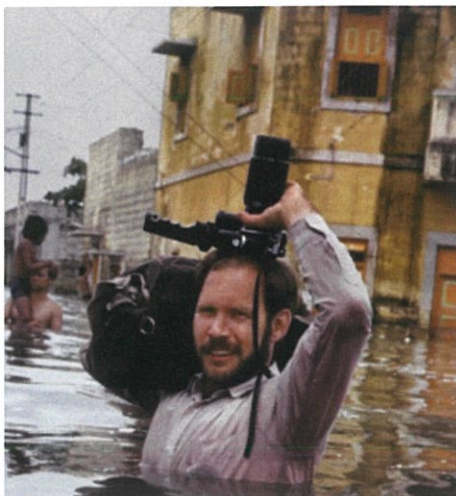

ภาพที่ 2.2 ผลงานภาพทิวทัศน์บางส่วนของ Charlie Waite
ที่มา : (www.charliewaite.com)

วิเคราะห์ช่างภาพ

งานของ Charlie Waite มีการจัดวาง Composition ที่สวยงามและดูร่วมสมัย มีการใช้ทิวเขาหรือต้นไม้แทนเส้นสายในภาพ ทำให้ภาพดูมีมิติ ใช้เส้นนำสายตา สร้างจุดเด่นของภาพโดยการใช้รูปทรงและรูปทรง รวมถึงการตกกระทบของแสงต่อวัตถุหรือ Subject ของภาพ ทำให้ภาพมีความสมดุล แสดงถึงความสวยงามในธรรมชาติได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าจะนำเทคนิคเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนางานถ่ายภาพ Landscape ของข้าพเจ้าต่อไป

2) Steve Mccurry

ภาพที่ 2.3 ภาพ Steve Mccurry
ที่มา : (www.stevemccurry.com)

Steve Mccurry ช่างภาพข่าวระดับโลก ภาพถ่ายโดยเฉพาะภาพบุคคลที่ Steve Mccurry บันทึกไว้ มีชื่อเสียงและเป็นที่จดจำมากที่สุดก็ว่าได้ Steve Mccurry เกิดที่ Philadelphia ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี 1950 จบการศึกษาจาก Pennsylvania State University หลังจากทำงานกับหนังสือพิมพ์เป็นเวลา 2 ปี เขาผันตัวเองมาเป็นช่างภาพ Freelance เดินทางบันทึกภาพในประเทศอินเดีย ชีวิตการทำงานของเขาเริ่มต้นอย่างจริงจัง เมื่อเขาได้เริ่มเข้าไปทำงานเพื่อบันทึกภาพในประเทศอัฟกานิสถาน และภาพ Afghan Girl คือภาพที่คนทั่วโลกจดจำได้เป็นอย่างดี ได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือ National Geographic ปี 1985 เป็นรูปที่สร้างชื่อเสียงให้เขาเป็นอย่างมาก และงานภาพถ่ายสงครามระหว่างรัสเซียและอัฟกานิสถาน ทำให้เขาได้รับรางวัลเหรียญทอง Robert Capa ในสาขา Bestphotographic Reporting from abroad รางวัลนี้เป็นรางวัลที่มอบให้กับช่างภาพที่ทำงานโดยปราศจากการสนับสนุนและไม่มีสังกัด

ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจนของ Steve Mccurry คือ ภาพถ่ายบุคคล เป็นภาพจากพื้นที่ที่อาจไม่ได้เห็นบ่อยนัก ไม่ว่าจะเป็นทิเบต ปากีสถาน หรืออัฟกานิสถาน ที่เราได้เห็นวัฒนธรรมของคนเหล่านี้ ผ่านเครื่องแต่งกายท้องถิ่น มากไปกว่านั้นคือเรื่องราวที่พวกเขาประสบพบเจอผ่านแววตาที่สะท้อนออกมาในรูปภาพ

ตัวอย่างผลงานของ Steve Mccurry

ภาพที่ 2.4 ผลงานภาพถ่ายชุด Afghanistan: Shooting Under Fire
ที่มา : (www.stevemccurry.com)

ภาพถ่ายชุดนี้เป็นผลงานที่เขาเริ่มเอาตัวเองเข้าไปในพื้นที่ที่เสี่ยง เต็มไปด้วยอาวุธและความขัดแย้ง เพราะในขณะนั้นคือช่วงสงครามโซเวียต-อัฟกานิสถาน และรัสเซียได้สั่งห้ามไม่ให้นักข่าวจากชาติตะวันตกเข้าประเทศ แต่ด้วยสัญชาตญาณช่างภาพประจำนิตยสารพีเพิล ได้ทำให้เขายอมพรางตัวเองไปกับกลุ่มนักรบอยู่หลายเดือน โดยได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มนักรบให้ข้ามพรมแดนจากปากีสถานมายังอัฟกานิสถาน จนสามารถบันทึกภาพด้วยฟิล์มที่เขาเย็บซ่อนไว้ภายใต้ชุดนักรบ และต่อมาภาพชุดนี้คือหลักฐานชิ้นแรกของโลก ที่สะท้อนความโหดร้ายของสงครามในสมัยนั้น

วิเคราะห์ช่างภาพ

งานของ Steve Mccurry สวยงามตามหลักการถ่ายภาพ มีมุมมองและมีการจับ จังหวะที่ดีมาก ภาพถ่ายของเขาเป็นภาพที่เกิดขึ้นจริง สถานที่และเวลาจริงทำให้ภาพของเขาดูเป็นธรรมชาติและสะท้อนอารมณ์ของแบบได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานของข้าพเจ้าที่ต้องการสื่อถึงอารมณ์และความเป็นธรรมชาติของผู้คนและชีวิตความเป็นอยู่ โดยมีองค์ประกอบภาพที่สวยงามและน่าสนใจ

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ลักษณะของแสงจะเป็นแสงธรรมชาติสมจริงตามช่วงเวลาในแต่ละสถานที่

3.1.1 กำหนดการ

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ - 10 มีนาคม 2561

ทำการถ่ายทำภาพที่ 2-6

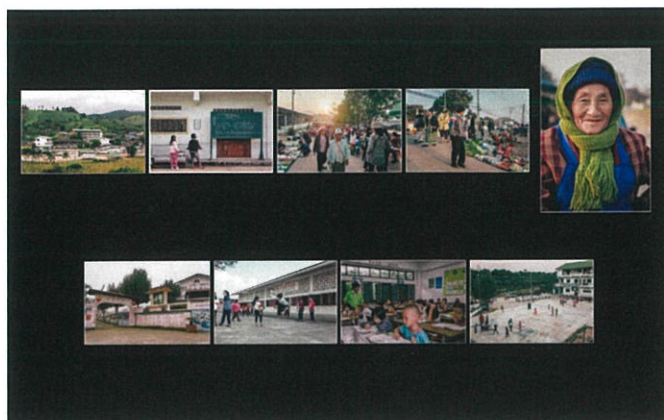

ภาพที่ 3.1 การถ่ายทำภาพที่ 2-6

ถ่ายวัดต่าง ๆ และประเพณีในช่วงนั้น เพื่อเก็บบรรยากาศและการแต่งกายของผู้คนที่อิงถิ่นตามแบบไทยใหญ่ที่สวยงามและหาชมได้ยากในปัจจุบัน

วันที่ 15-21 มีนาคม 2561

ทำการถ่ายทำภาพที่ 8-16

ภาพที่ 3.2 การถ่ายทำภาพที่ 8-16

เก็บภาพบรรยากาศตลาดตอนเช้า ซึ่งจะครึกครื้น มีของขายมากที่สุดในช่วงเช้าวันเสาร์ และโรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัวที่เริ่มเรียนตอนเย็นหลังเลิกเรียนจากโรงเรียนปกติตามภาคบังคับของรัฐบาล

วันที่ 25 เมษายน-10 พฤษภาคม 2561

ขั้นตอนการถ่ายภาพ 1,7,17,18,19

ภาพที่ 3.3 การถ่ายทำภาพที่ 1,7,17,18,19

ถ่ายน้ำตกเพราะเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน น้ำจะมีมาก ต้นไม้จะเขียวชอุ่ม ซึ่งสวยกว่าฤดูอื่น ๆ และเก็บภาพทิวทัศน์ที่เห็นเมืองเปียงหลวงทั้งหมด

วันที่ 12-17 พฤษภาคม 2560

กระบวนการตกแต่งภาพ

วันที่ 18 พฤษภาคม 2561

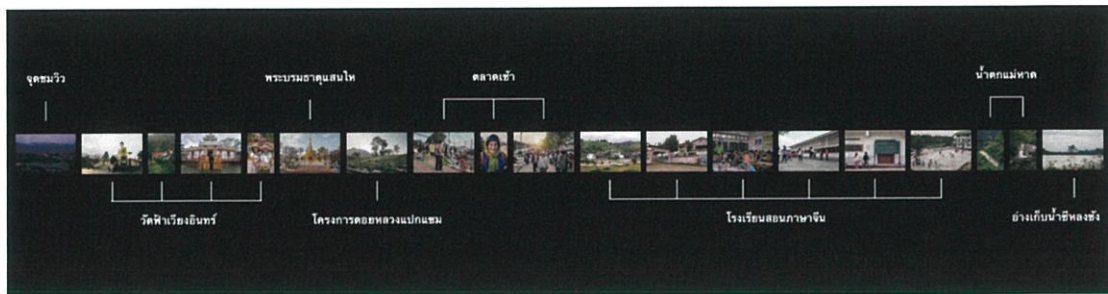
กระบวนการอัดขยายภาพ

วันที่ 19-21 พฤษภาคม 2561

ใส่กรอบและติดตั้งผลงาน

วันที่ 22 พฤษภาคม 2561

นำเสนอผลงานที่สมบูรณ์

ภาพที่ 3.4 ภาพที่สมบูรณ์ทั้งหมดเรียงตามเรื่องราว

3.1.2 อุปกรณ์

- 1) Canon EOS 60D
- 2) Canon EF 24-70 mm f/4L IS USM Lens
- 3) Canon EF 50 mm f/1.8 STM Lens
- 4) Sigma 17-70 mm f/2.8-4.0 DC Macro OS HSM (C) Lens
- 5) ขาตั้งกล้อง Manfrotto 290 DUAL Kit

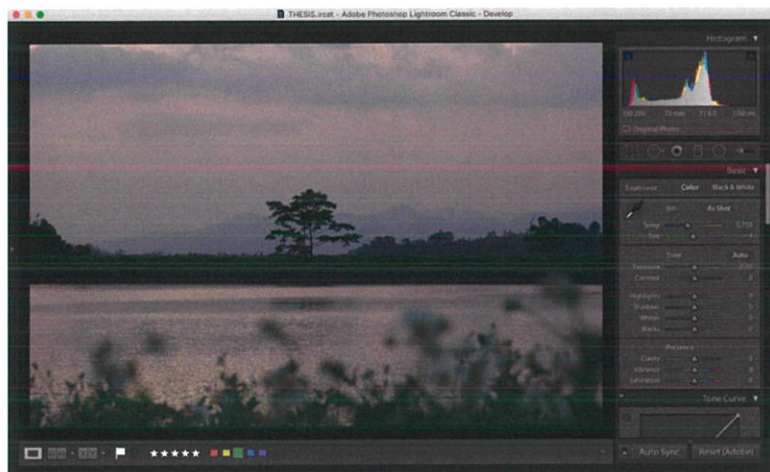
บทที่ 4

ขั้นตอนหลังการถ่ายภาพ

4.1 การตกแต่งภาพ

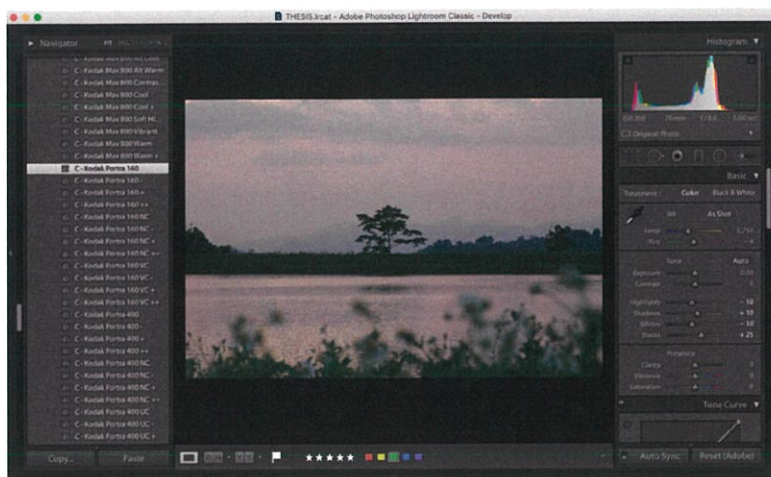
ในการตกแต่งภาพนั้น มีกระบวนการ ดังนี้

- 1) เลือกภาพเราที่ต้องการขึ้นมาในโปรแกรม Adobe Photoshop Lightroom Classic

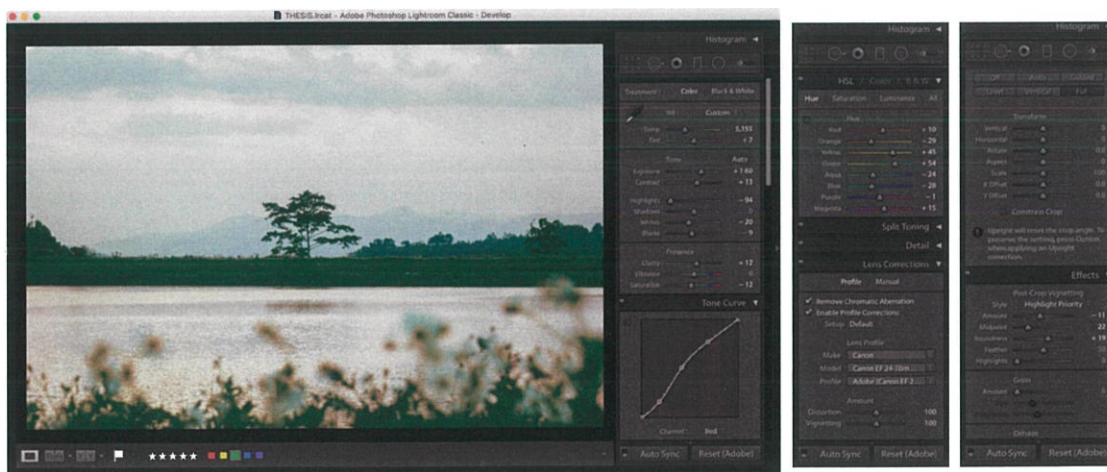
ภาพที่ 4.1 ภาพก่อนการตกแต่ง

2) ปรับโทนสีภาพโดยเลือกใส่ฟิลเตอร์ VSCO FILM - Kodak Portra 160

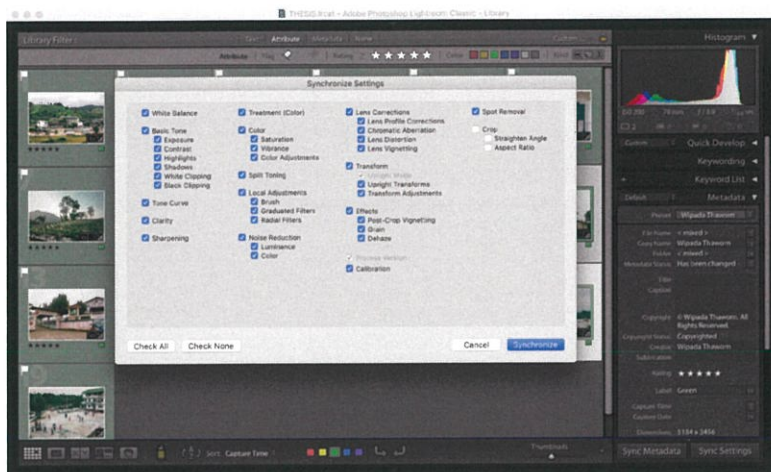
ภาพที่ 4.2 ตกแต่งภาพโดยการใส่ฟิลเตอร์

3) ปรับค่าต่าง ๆ เพื่อให้ได้โทนสีภาพตามต้องการ โดยมีการปรับ Exposure เพื่อให้ภาพสว่างขึ้น, ปรับลด/เพิ่ม Contrast, Highlight, Shadows ตามความเหมาะสม ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป, เพิ่ม Clarity ให้ภาพมีความคมชัดมากยิ่งขึ้น, ลด Saturation เล็กน้อยให้ภาพดูมีชีวิตชีวา, และปรับ Lens Corrections เพื่อแก้ Perspective เพื่อให้มุมมองภาพไม่ผิดเพี้ยน และได้ภาพที่สำเร็จ

ภาพที่ 4.3 ตกแต่งภาพโดยการปรับค่าต่าง ๆ

4) จากนั้นก็ Synchronize Settings การปรับค่าต่าง ๆ ไปยังภาพอื่น ๆ และปรับค่าในแต่ละภาพให้ดูเข้ากันกับภาพโดยรวมทั้งหมด

ภาพที่ 4.4 การ Synchronize Settings ไปยังภาพทั้งหมด

4.2 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 1

ภาพที่ 4.5 จุดชมวิว

ภาพที่ 2

ภาพที่ 4.6 พระเจ้าหมายเมือง

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4.7 วัดฟ้าเวียงอินทร์

ภาพที่ 4

ภาพที่ 4.8 วัดฟ้าเวียงอินทร์

ภาพที่ 5

ภาพที่ 4.9 บุคคลแต่งกายพื้นเมือง

ภาพที่ 6

ภาพที่ 4.10 พระบรมธาตุแสนไห

ภาพที่ 7

ภาพที่ 4.11 โครงการดอยหลวงแพกแซม

ภาพที่ 8

ภาพที่ 4.12 ตลาดเช้า

ภาพที่ 9

ภาพที่ 4.13 แม่ค้า

ภาพที่ 10

ภาพที่ 4.14 ตลาดเช้า

ภาพที่ 11

ภาพที่ 4.15 โรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว

ภาพที่ 12

ภาพที่ 4.16 ป้ายหน้าโรงเรียนสอนภาษาจีนกวางหัว

ภาพที่ 13

ภาพที่ 4.17 เด็ก ๆ ภายในห้องเรียน

ภาพที่ 14

ภาพที่ 4.18 เด็กเล่นกระโดดหนังยาง

ภาพที่ 15

ภาพที่ 4.19 เด็กซ้อมดนตรี

ภาพที่ 16

ภาพที่ 4.20 เด็ก ๆ วิ่งเล่นกลางสนาม

ภาพที่ 17

ภาพที่ 4.21 ทางไปน้ำตกแม่หาด

ภาพที่ 18

ภาพที่ 4.22 น้ำตกแม่หาด

ภาพที่ 19

ภาพที่ 4.23 อ่างเก็บน้ำซีหลงซิ่ง

ภาพที่ 20

ภาพที่ 4.24 ผลงานทั้งหมด 19 ภาพ

โครงการสถานีสาริดและถ่ายทอด การเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านแพกแซม

โครงการสถานีสาริดและถ่ายทอดการเกษตรบ้านแพกแซมเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ด้านเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรในพื้นที่

ความสำคัญและประโยชน์
ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปัจจุบัน มีเกษตรกรในพื้นที่โครงการสถานีสาริดและถ่ายทอดการเกษตรบ้านแพกแซม จำนวนทั้งสิ้น 1,200 ราย มีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 1,200 ไร่ มีผลผลิตทางการเกษตรมูลค่าประมาณ 1,200 ล้านบาท

วัตถุประสงค์
1. เพื่อส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ด้านเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรในพื้นที่
2. เพื่อส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรในพื้นที่

ภาพที่ 4.29 โครงการตอยหลวงแพกแซม

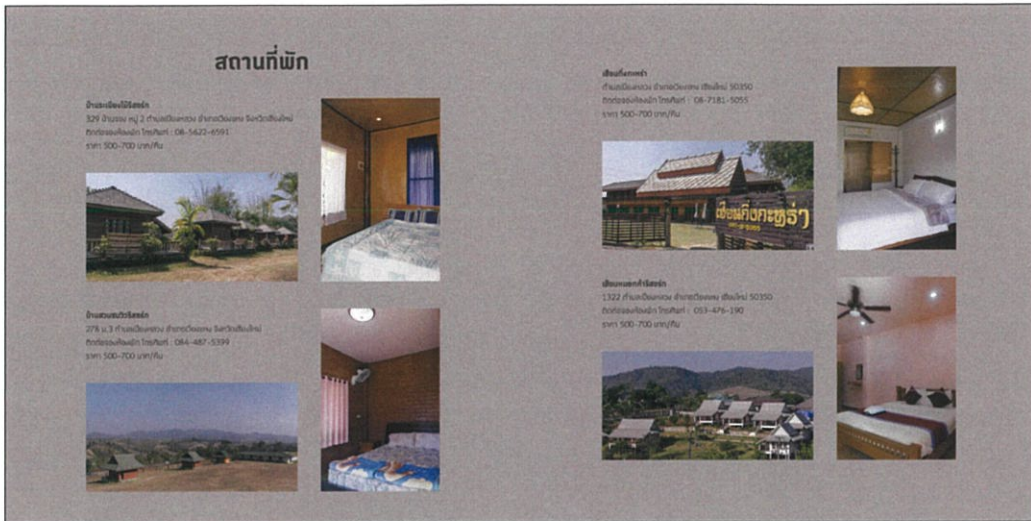
ตลาดเช้า

ตลาดเช้าเป็นตลาดที่จำหน่ายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่โครงการสถานีสาริดและถ่ายทอดการเกษตรบ้านแพกแซม

ภาพที่ 4.30 ตลาดเช้า

ภาพที่ 4.35 สถานที่พัก

ภาพที่ 4.36 ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์สำคัญและการเดินทาง

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลงานทำงานและปัญหาที่เกิดขึ้น

ปัญหาเริ่มแรกของการทำงานคือเรื่องการเดินทาง เนื่องจากเปียงหลวงนั้นอยู่ไกล ไม่คุ้นชิน และยังไม่เป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยว จึงไม่ค่อยสะดวกเรื่องการเดินทางมากนัก ต้องมีการจองคิวรถตู้เป็นรอบ ๆ เพื่อจะเดินทางขึ้นไป ซึ่งรถตู้ก็เป็นตัวเลือกเดียวสำหรับผู้ที่ไม่ได้มีรถส่วนตัวขับขึ้นไป ต่อมาคือเรื่องการเดินทางบนเปียงหลวง โชคดีที่ที่พักมีบริการให้เช่ารถมอเตอร์ไซด์ ข้าพเจ้าจึงเดินทางได้สะดวกมากขึ้น แต่ก็ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเพราะถนนหนทางบนเปียงหลวงนั้นค่อนข้างสูงชันสลับกันไปมา เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายอย่างมาก และเมื่อตกเย็น ก็จะพบแต่ความเงียบสงัด สองข้างทางมีแต่ความมืดสนิท มีเพียงแสงไฟส่องทางจากหน้ารถมอเตอร์ไซด์เท่านั้น ท่ามกลางอากาศหนาวเย็นก็ยิ่งเต็มไปด้วยแมลงนานาชนิดที่พร้อมบินเข้าใส่ ทุกอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวไปทั้งหมดนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าไม่สามารถเดินทางไปคนเดียวได้ จึงต้องรอให้น้องสาวไปด้วย ซึ่งเวลาค่อนข้างไม่ตรงกัน แต่ก็พยายามหาวันให้ลงตัวเพื่อที่จะไม่ต้องเสียการเรียน แต่สุดท้ายแล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องตัดสินใจเดินทางไปคนเดียวในครั้งสุดท้ายของการถ่ายทำผลงานชิ้นนี้ และด้วยประสบการณ์ที่เคยไปมาหลายครั้งแล้ว จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจมากขึ้น ทำให้การเดินทางครั้งนี้ผ่านไปได้ด้วยดี เป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าจะไม่วันลืม

ต่อมาคือเรื่องการเลือกภาพเพื่อนำเสนอ เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ได้ปรึกษาอาจารย์ในการเลือกภาพ และจัดเลย์เอาต์ในการนำเสนอจึงทำให้ต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขและปรับการส่งงานใหม่ ข้าพเจ้าก็ได้ทำตามที่อาจารย์แนะนำจนผลงานสำเร็จออกมาเป็นที่น่าพอใจอย่างมาก

อย่างไรก็ตามผลงานชิ้นนี้ ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในตัวมันเองแล้ว อาจไม่สมบูรณ์แบบทั้งหมด แต่ในแง่ความพึงพอใจจากผู้จัดทำนั้นถือได้ว่าเพียงพอแล้ว ที่จะเป็นบทเรียนและประสบการณ์ที่ดีสำหรับการทำงานในครั้งต่อไป

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) ได้รู้จักการแก้ไขปัญหาคณะเฉพาะหน้าทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังการทำงาน
- 2) ได้รู้จักการวางแผนการทำงาน และทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น
- 3) ได้ศึกษาผลงานช่างภาพชื่อดังและนำมาปรับใช้กับผลงานของตัวเอง
- 4) ได้ประสบการณ์ที่หาจากในห้องเรียนไม่ได้ การที่ได้ออกไปเรียนรู้ชีวิตและสภาพแวดล้อมของผู้คนที่แตกต่างกันไป การรู้จักปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรจัดการในเรื่องของเวลาในการเดินทางให้ดีกว่าเดิม
- 2) ควรตรวจเช็คอุปกรณ์ในการถ่ายทำให้เรียบร้อยก่อนออกเดินทาง
- 3) ต้องมีสติในการแก้ไขปัญหาคณะเฉพาะหน้า ควรเตรียมใจเพื่อรับมือกับสิ่งที่ไม่คาดฝันเพราะสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

Abigail Solomon-Godeau. Photography At The Dock : Essays on Photographic History , Institutions and Practices. พิมพ์ครั้งที่ 1. United States : University of Minnesota Press, 1994.

ฐากร โกมารกุล ณ นคร, สาธิต บัวเทศและปณิต คุณสมบัติ. องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปีที่ 52 ฉบับที่ 7. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : Tourism Authority of Thailand, 2555.

บทความ “เปียงหลวง ระหว่างเขตแดนและวันคืนที่ยืนหยัด” (ออนไลน์). สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.
เข้าถึงได้จาก <https://travel.kapook.com/view38188.html>

ข้อมูลสถานที่ต่าง ๆ ในเปียงหลวง (ออนไลน์). สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.
เข้าถึงได้จาก <https://www.piangluang.go.th> และ <https://www.wianghaeng.com>

ประวัติและผลงานของ Charlie Waite (ออนไลน์). สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.
เข้าถึงได้จาก <https://www.charliewaite.com>

ประวัติและผลงานของ Steve Mccurry (ออนไลน์). สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.
เข้าถึงได้จาก <https://www.stevemccurry.com>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	วิภาดา ถาวร
เกิดวัน เดือน ปี ที่อยู่	30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 563/82 ถ.รามคำแหง ซ.39 แยก 25 แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
โทรศัพท์	087-587-2442
E - mail	hoshi.wipada@gmail.com
ประวัติการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ระดับอุดมศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง